

«Указ Президента України про часткову мобілізацію. Призовна кампанія 2014 року. Актуальні запитання та відповіді» — тема нашої наступної «прямої лінії». Гостем редакції буде полковник **Валерій Вікторович ДЕНДЕБЕРА**, начальник відділу призову та комплектування — заступник начальника управління комплектування та призову головного управління персоналу Генерального штабу Збройних сил України. Поставити свої запитання ви зможете **28 травня з 11.00 до 12.00** за телефоном **230-06-90**. Крім того, їх можна надсилати завчасно на електронну скриньку: imrich@ukcc.com.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 23 ТРАВНЯ 2014 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№ 91 (5220)

ЦИТАТА ДНЯ

МАКСИМ БУРБАК:

«Україна
зможе збільшити
пасажиропотоки
на європейському
напрямку
до 10–15%
щорічно».

Міністр інфраструктури про результат підписання
5 червня Угоди про спільний авіаційний простір
з країнами ЄС

Україна надасть докази Радбезу

ПРОТИДІЯ. Наша держава пропонує терміново скликати засідання Ради безпеки ООН, заявив Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк журналістам під час відвідання однієї з військових частин під Києвом. «Ми надамо докази того, що саме з російського боку здійснюються спроби ескалації конфлікту, кровопролиття, спроби захоплення українських прикордонних застав та зриву президентських виборів», — наголосив він. Глава уряду нагадав, що позаминулої ночі відбулася четверта спроба прориву державного кордону України з боку Росії: «Три КАМАЗи в супроводі автомобіля «Нива» намагалися прорвати державний кордон України». Українські прикордонники відбили спробу прориву кордону і негайно викликали представників Федеральної прикордонної служби Росії з вимогою забезпечити порядок із російського боку. Прем'єр повідомив, що правоохоронні органи і СБУ отримали беззаперечні докази наявності підготовчих центрів на території військових баз у Росії, які потім пересуваються на територію України. «Росія не відмовилася від своєї мети», — цитує слова глави уряду департамент інформації та комунікації з громадськістю секретаріату КМУ.

ЦИФРА ДНЯ

11,6

млн грн

виділив Кабмін для надання одноразової
грошової допомоги сім'ям, члени яких загинули
в акціях протесту в період з 21 листопада
2013 р. по 21 лютого 2014 р.

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк:

«Ми стали нацією, яка йде вперед»

ПОДІЯ. В Миколаєві пройшов третій «круглий стіл»
національної єдності

Газета для тих, хто приймає рішення

РОЗПОЧАЛАСЯ
ПЕРЕДПЛАТА
НА II ПІВРІЧЧЯ
2014 РОКУ

ПЕРЕДПЛАТУ
ПРИЙМАЮТЬ
УСІ
ВІДДІЛЕННЯ
ЗВ'ЯЗКУ
УКРПОШТИ

ОПЕРАТИВНО

друкуємо закони України, укази і розпорядження Президента, урядові рішення, адже більшість із цих документів набирають чинності саме з дня опублікування в «Урядовому кур'єрі»

ОБ'ЄКТИВНО

висвітлюємо діяльність глави держави, роботу Кабінету Міністрів, органів виконавчої влади в центрі та на місцях

КОМПЕТЕНТНО

на запитання читачів відповідають авторитетні спеціалісти: урядовці, юристи, учені, лікарі

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА

	для ветеранів війни, пенсіонерів, чорнобильців, студентів	для інших передплатників та підприємств і організацій
на 1 місяць	14 грн	36 грн
на 3 місяці	42 грн	108 грн
на 6 місяців	84 грн	216 грн
Соціальний передплатний індекс	40227	Передплатний індекс 61035

ПЕРЕДПЛАТИТЬ
НАШЕ ВИДАННЯ
НА II ПІВРІЧЧЯ
2014 року

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України з 22 травня 2014 року

USD 1173.0460

EUR 1604.2577

RUB 3.3994

/ AU 151850.80

AG 2265.15

PT 173258.89

PD 97245.51

за 100 доларів США

за 100 євро

за 10 рублів

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Проти корупції постане незалежна національна служба

НОРМОТВОРЕННЯ. Україна боротиметься з цим ганебним явищем, керуючись міжнародним правомВідділ новин
«Урядового кур'єра»

Діяльність державних органів, які опікуються боротьбою з корупцією, має координуватись централізовано. Такими словами керівник Міжвідомчої робочої групи з питань антикорупційного законодавства Олена Тищенко дала старт круглому столу на тему «Національна стратегія «Стоп корупції!»: застосування міжнародної практики боротьби з корупцією в умовах України».

За її словами, розчарувати суспільство — це те саме, що допомагати провакаторам, які знаходять невдоволених і на невдоволенні будують подальші терористичні дії.

Продовжуючи тему, Олена Тищенко наголо-

сила, що державний орган з боротьби з корупцією має бути максимально незалежним, тобто має розслідувати виключно питання, пов'язані з корупцією. «Поки що цей орган створено як тимчасовий механізм. Ми розглядаємо повернення повноважень урядовому уповноваженому до моменту створення нормальної робочої служби з боротьби з корупцією. Долати це явище і координувати діяльність потрібно вже зараз, — передає слова керівника Міжвідомчої робочої групи з питань антикорупційного законодавства прес-служба Президента. — Ми не можемо позбавляти осіб, які були задіяні в корупційних схемах, необхідності бути притягнутими до кримінальної відповідальності (мається на

увазі, що в рамках механізмів люстрації політичні висновки та відсторонення від посад не вважати мутяться покаранням за вчинення корупційних діянь)».

Окрім цього, суспільство втратило довіру до судової системи. Тож першим кроком має стати зменшення тиску правоохоронних органів на бізнес — це дало б йому змогу самостійно обирати собі суддів, створювати комерційні арбітражі (нині в Україні 70 контролюючих органів, і 40 з них мають змогу закрити будь-який бізнес).

Не менш важливе й питання податкової амністії та амністії осіб, задіяних у кримінальних корупційних схемах. «Для того, щоб дізнатися, де майно, яке оформлялося на цих осіб, ми можемо дати амністію, якщо вони викриють своїх

замовників», — додала фахівець.

А потім Олена Тищенко представила проект національної стратегії «Стоп корупції» на 2014—2016 роки. Щоправда, для його реалізації потрібно ухвалити короткотермінову стратегію, яка б могла стати ефективним інструментом боротьби з корупцією. Сам документ визначає механізми реалізації стратегії боротьби з корупцією, зокрема здійснення конституційно-правової реформи в державі, розширення повноважень органів місцевого самоврядування, удосконалення контролю за використанням бюджетних коштів та державного майна. До речі, опісля широкого громадського обговорення проект може зазнати певних змін.

У свою чергу, Урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики Тетяна Чорновол запропонувала тимчасово утворити при Кабінеті Міністрів службу з боротьби з корупцією. За її словами, вже розроблено законопроект про створення незалежної національної служби з боротьби з корупцією й обговорюють питання внесення цього проекту на розгляд парламенту як урядового. «Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк у цьому зацікавлений, — сказала Тетяна Чорновол і наголосила, що для утворення такого органу потрібно багато часу. — Тому ми виходимо з ініціативою, щоб у цьому міжчасі — до ухвалення закону — повернутися до механізму, який існував в уряді Юлії Тимошенко і був ліквідований урядом Миколи Азарова».

За її словами, раніше існувала служба уповноваженого з питань антикорупційної політики з певними повноваженнями, на томисть нині людина, яка обіймає цю посаду, має лише інформаційні функції й позбавлена можливості навіть координувати роботу боротьби з корупцією.

Вихід із ситуації вона вбачає в створенні команди, яка спостерігає за ситуацією та ініціює системні зміни. «Краще здійснювати превентивні заходи, ніж боротися з наслідками корупції», — передає позицію Тетяни Чорновол УНІАН.

До слова, у ході «круглого столу» того дня взяли участь представники дипломатичного корпусу, громадські діячі та експерти у галузі права.

Донбасу потрібен спокій

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ФІНАЛЬНА СТАДІЯ. В. о. Президента, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов відвідав новий військовий табір Антитерористичної операції під Слов'янськом. На місці відбувалася нарада з керівництвом АТО. Головні завдання фінального етапу цієї операції Олександр Турчинов обговорив разом із міністром внутрішніх справ Арсеном Аваковим, в. о. міністра оборони Михайлом Ковалем та командувачем Національною гвардією Степаном Полтораком.

Передовсім керівник парламенту відзначив поліпшення матеріально-технічного забезпечення вітчизняних військових. Розповів, що в розпорядження АТО вже передано сучасні засоби зв'язку.

Того самого дня Олександр Турчинов провів нараду з керівництвом силового блоку Донецької та Луганської областей щодо організації і проведення президентських виборів 25 травня та створення умов для участі у виборах жителів регіону. У цьому розрізі відзначив зміни настроїв людей на Донбасі.

Як передає його слова прес-служба Президента, оскільки луганчани та донецьчани почали розуміти, що терористи-сепаратисти ведуть Донбас у безодню, «в цих регіонах посилюлася підтримка дій української влади щодо боротьби із терористами».

Окремо високопосадовець наголосив, що в ході візиту він поставив завдання перед силовими структурами повністю очистити регіон від терористів і повернути мир і спокій Донецькій та Луганській областям.

Аграрній освіті не вистачає практики

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

КВАЛІФІКАЦІЯ. Міністр аграрної політики та продовольства Ігор Швайка відвідав Миколаївський національний аграрний університет, де поспілкувався зі студентами, ознайомився з дослідними полями при виші та взяв участь у запуску установки для зрошення.

Ігор Швайка високо оцінив підготовку студентів, яка ґрунтується на лабораторно-практичних заняттях, навчальних та виробничих практиках. А потім резюмував: «Приклад Миколаївського національного аграрного університету є показовим для всіх аграрних вишів. Адже тут підготовка студентів максимально пов'язує навчальний процес із реаліями розвитку сучасного аграрного сектору. Це якраз те, чого не вистачає українській аграрній освіті, — наближення навчання до науки й виробництва, навіть зрошення з ними. Це світова практика і вимога часу».

Як інформує прес-служба Мінагрополітики, студенти цього аграрного університету отримують практичну підготовку в найкращих господарствах Миколаївської та сусідніх областей. А для орієнтації її на світові наукові досягнення в аграрному виробництві значну частину навчального навантаження відводять на стажування у кращих аграрних підприємствах Швейцарії, Німеччини, Польщі, Данії, Норвегії, Голландії, Фінляндії, Франції, Канади, США, Австралії та Нової Зеландії.

ФОТОФАКТ

Фото Михайла МАРКІВА

ПАМ'ЯТЬ. У Києві відбулися урочистості з нагоди дня перепоховання праху Тараса Шевченка.

У парку ім. Т. Шевченка виконуючий обов'язки Президента, Голова Верховної Ради Олександр Турчинов поклав квіти до пам'ятника Кобзареві. Як повідомляє прес-служба глави держави, квіти в ході цих урочистих заходів до пам'ятника Тарасові Шевченку також поклали голова Київської міської державної адміністрації Володимир Бондаренко, члени уряду, народні депутати, представники духовенства та громадськості.

Для диверсантів бюлетені не передбачені

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

БРИФІНГ. Що ближче дата проведення позачергових президентських виборів у нашій країні, то нахабнішими стають намагання ззовні дестабілізувати ситуацію в Донецькій і Луганських областях, аби зірвати там процес волевиявлення громадян.

Зокрема у ніч з 21 на 22 травня відбулася серія терористичних атак на позиції наших силовиків, повідомив учора на брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі секретар Ради національної безпеки і оборони Андрій Парубій. За його словами, усі атаки диверсантів було відбито та, на жаль, не обійшлося без втрат з обох боків.

Відповідаючи на запитання журналістів, секретар РНБО підтвердив інформацію про спробу терористів захопити

районний центр Волноваха за 60 кілометрів від Донецька.

Неспокійно було вчора також поблизу Рубіжного та Лисичанська на Луганщині, де українські військові вели бойові дії із застосуванням важкої артилерії і бронетехніки проти сепаратистів. Останні

щоб не допустити прориву диверсантів і створити умови для проведення виборів.

Секретар РНБО спрогнозував найближчими днями підвищення активності диверсантів для зриву виборів. Він також повідомив, що на території Російської Федерації

Поблизу Ростова-на-Дону днями виявили велику військову базу, на якій готують терористів для засилання у Донбас.

навіть підірвали міст через річку Сіверський Донець, аби ускладнити пересування українських військових.

Андрій Парубій поінформував, що на 22 травня 11 районів на півночі Луганської області перебувають під контролем української влади. Захід і південь Донеччини відгороджено нашими блокпостами,

поблизу Ростова-на-Дону днями виявили велику військову базу, на якій готують терористів для засилання у Донбас.

За словами Андрія Парубія, підготовку проводять російські інструктори-офіцери. Нині на базі, за даними чиновника, перебуває близько 1000 людей, що підтверджено як даними

розвідки, так і свідченнями полонених.

«Наскільки брехливі і оманливі слова Путіна щодо відводу військ і невтручання у внутрішні українські справи. Насправді Росія продовжує воєнні дії проти України», — сказав Андрій Парубій.

Він зауважив, що ця війна є нетиповою, бо разом із засланими диверсантами у країні діють сепаратистські групи, сформовані з місцевого населення. «Вони не з'явилися нізвідки, вони створювалися протягом останніх двох років», — переказав секретар РНБО.

Насамкінець він закликав українців серйозно поставитися до виборів, які відбудуться в неділю. «Закликаю всіх українців прийти на вибори. Ми всі повинні взяти участь у цих виборах — так, як ми виходили ще кілька місяців тому на акції протесту», — висловив свої емоції Андрій Парубій.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

«Ми стали нацією, яка йде вперед»

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

Третій загальнонаціональний «круглий стіл» відбувся в Миколаєві. До останнього моменту його планували зібрати в Донецьку, але напередодні прийняли рішення про зміну місця проведення у південному регіоні. Миколаїв — більш-менш спокійна територія, попри певні сутички між Майданом та анти-майданом на початку квітня, перегони за посаду міського голови та трагедію — вибух газу в багатоповерхівці.

До місцевого «фоновому режиму» додався загальноукраїнський. Обговорення питань єдності країни відбулося наступного дня після того, як Верховна Рада України більшістю голосів ухвалила Меморандум про взаєморозуміння та мир. Документ хоч і дискусійний, але, безумовно, дуже важливий.

Звісно, й наближення президентських виборів додало засіданню певного колориту. Про особливості миколаївського «круглого столу» красномовно висловився Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк. «Перший був в стінах парламенту, — зазначив Прем'єр, — було цікаво, але не дуже. Другий — у Харкові, він мав жорстку ідеологічну рамку, обговорювали питання єдності країни. І третій — у Миколаєві, де жоден із промовців навіть не поставив під сумнів питання єдності країни. Це означає, що ми йдемо правильним шляхом».

У заході взяли участь експрезиденти України Леонід Кравчук і Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, члени уряду, народні депутати, представник ОБСЄ Вольфганг Шінгер, голова Миколаївської облдержадміністрації Микола Романчук, голова Миколаївської обласної ради Тарас Кремень, представники органів місцевого самоврядування, бізнесу та релігійних організацій, громадські діячі, делегації Кіровоградської, Одеської та Херсонської областей. Родзинкою стала присутність на засіданні легендарних військових Юлія Мамчура та Дмитра Делятицького, які в Криму довели свою вірність державі.

Уже традиційно обов'язки модератора взяв на себе Леонід Кравчук.

Перемовини з Росією завчасні

Питання відносин із Росією та ситуація на сході України, в сусідній Одесі були найбільш актуальними. Народний депутат Вадим Новинський, якому запропонували першому виступити, зазначив, що ухвалення Меморандуму про взаєморозуміння та мир — безумовно, крок до єдності. Він озвучив основні тези меморандуму: парламентсько-президентська республіка, децентралізація влади, судова реформа, реформа правоохоронних органів та прокуратури, боротьба з корупцією.

Трохи відкоригував так звану дорожню карту України Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк. Він додав ще зміни до Конституції після висновків Венеціанської комісії, новий Бюджетний та Податковий кодекси, виконання договору з ЄС. Український Прем'єр не погодився із позицією Вадима Новинського,

У Миколаєві в дискусії за «круглим столом» взяли участь численні представники громадськості

який висловився за можливість відновлення діалогу з Росією на рівні двох парламентів.

«У сьогоднішніх умовах вважаю, що двосторонні переговори між Україною і Росією не можуть розглядатися», — сказав Арсеній Яценюк. Водночас він висловив готовність домовлятися у форматі «Женева-2» за участі України, ЄС, США та Росії.

— Ще півроку тому ми любили, поважали і говорили про братню країну Росію, — зазначив у виступі голова Миколаївської облдержадміністрації Микола Романчук. — Сьогодні бага-

тень, щоб ви самі, громада, створили умови для себе».

Про необхідність реформування системи місцевого самоврядування та передачу влади територіальним громадам висловився віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства Володимир Гройсман: «Оскільки ми перебуваємо в Миколаєві, скажу про те, що дасть ця реформа Миколаєву і його жителям. Вони отримають можливість приймати рішення на території власного міста. Їм не треба йти з простягнутою рукою

нього, то нагадаю приклад попереднього президента. Це погано закінчується».

Арсеній Яценюк схвалив те, що в Меморандумі порозуміння й миру від 20 травня «всі політичні сили закликали провести президентські вибори і отримати легітимно обраного законного главу держави». Він дав оцінку документу: краще мати цей меморандум і в якихось питаннях досягати згоди, ніж мати автомати і бандитів у Донецьку й Луганську. Більш того, протягом останніх днів ситуація на Донбасі розвернулася в інший бік, коли ті, хто сьогодні представляють і контролюють Донбас, заявили, що ніякі самопроголошені бандитські республіки не будуть керувати ні Донбасом, ні Україною.

Арсеній Яценюк наголосив, що за останні кілька місяців країна дуже серйозно змінилася: «Ми перестали бути територією — ми стали державою. Ми перестали бути населенням — ми стали нацією, яка бореться за своє право, яка йде вперед, жертвує, оплакує ці жертви, але не зупиняється. Не маємо права зупинитися, тому що надто багато треба зробити».

Не завжди олігарх — знак мінус

Пропозиція одного з народних депутатів, який заявив про необхідність боротьби з олігархами та про те, що політичні партії має фінансувати держава, викликала дискусію, в яку вступили два президента України. Так, Леонід Кравчук висловив переконання, що влада повинна тісно співпрацювати із впливовими бізнесменами.

«Давайте начистоту: ліквідувати олігархів означає ліквідувати економіку України, — зазначив Леонід Макарович. — Просто потрібно вдосконалювати взаємини між представниками влади та бізнесу. До речі, далеко не всі олігархи фінансують депутатів. Скажу більше: деякі олігархи самі є депутатами».

Другий Президент України Леонід Кучма підтвердив, що близько 80% власності держави перебуває у приватних руках. Він заявив, що для підняття економіки так званим олігархам потрібно фінансувати передусім свої підприємства.

Основний Закон держави пишеться не під людину і не під ситуацію. Він пишеться під державу, націю і майбутнє.

то людей лякаються слова «брат-Росія». Чому? Тому, що пролилася кров. Ми — той регіон, на який роблять ставку, щоб роз'єднати і посварити людей. Не вдалося. Вважаю, що правильний шлях розв'язання будь-яких проблем у ХХІ столітті — сісти за стіл переговорів, але в тому форматі, який запропонував Арсеній Петрович.

А щодо ситуації в Одесі висловився Леонід Кучма, який зазначив, що вже не так важливо, хто там був головним винуватцем. Проблема в тому, що це взагалі відбулося, що ми допустили таку безглузду провокацію, від якої відмовитимемося все життя.

Громада бере слово

В обговоренні актуальних питань взяли активну участь громадські діячі Миколаєва та Одеси. Зокрема одесит Марк Гордієнко розпочав виступ так: «Ви маєте зрозуміти, що ми живемо окремо. Влада десь на небесах, а люди по землі ходять. Хочу від імені народу сказати: якщо так буде продовжуватися, народ не стане терпіти. Люди вже перестали боятися. Зробіть щось для людей швидко і коротко. Так, як свого часу це зробив Кучма. Одним указом дозволив підприємництво. Я пропоную вам, зібратися і здійснити щось конкретне. Якщо ні, дочекаємося чергового соціального вибуху».

Відповів йому Леонід Кравчук: «Влада лише має створити

до облдержадміністрації (до речі, їх буде ліквідовано), не треба їхати до Києва і просити гроші, щоб відремонтувати дорогу. Вони зможуть заробляти кошти і залишати їх на своїй території, й ці кошти мають бути адекватними потребам. Міста, селища і села будуть включені в економічне життя країни і по-справжньому буде побудована система партнерства».

Емоціями був переповнений і виступ громадського активіста з Миколаєва Давида Арахамія, який пригадав регіоналові Вадиму Новинському його сумнівні «заслуги» перед містом. «До вас окрема претензія, — зазначив Давид. — Після вас ми маємо тисячі втрачених робочих місць, повністю зруйновані суднобудівні заводи і навіть один банк, який закритися». Питання завантаженості миколаївських суднобудівних заводів та виведення з кризи всієї галузі взяв під особистий контроль глава уряду Арсеній Яценюк.

Ми стали державою

Прем'єр-міністр зосередився на необхідності прийняття змін до Конституції: «Основний Закон держави пишеться не під людину і не під ситуацію. Він пишеться під державу, націю і майбутнє. Повинен бути публічний процес ухвалення нової Конституції. Якщо хтось із президентів, прем'єрів, голів Верховної Ради чи суддів думає, що Конституцію будуть писати під

«Не завжди олігарх — це знак мінус. Владі слід навчитися співпрацювати з великим бізнесом, створити для нього умови. А бізнес має заробляти не на державі, а для держави». Також він відзначив: «Поки люди самі не зрозуміють, що від них усе залежить, поки великий бізнес не зрозуміє своєї відповідальності, порядку не буде, військами нічого не вирішити. Ось Ринат Ахметов розповів, як гнати в шийо представників так званої Донецької народної республіки. А інший олігарх, директор заводу з Краматорська, відсиджується, чекає, хто переможе. Навіть у гудок не погудів. Проте прості краматорські жіночки вийшли проти озброєних вояків. І коли шахтарі, металурги, хіміки, машинобудівники вийдуть на вулиці й виженуть вояків з нашої землі, умов для їхньої діяльності не буде».

Президенти висловили спільну думку, що великий бізнес уже починає розуміти, що Донбас не зможе існувати «в сірій зоні». Самопроголошена ДНР пропонує провести націоналізацію. «Але тоді хана буде Донецькій області! Через місяць нічого від неї не залишиться, а може, й раніше», — емоційно висловився Леонід Данилович. Він підкреслив, що сьогодні слід думати про нагальні питання, зокрема економічні, а інакше на півдні сході почнуться голодні бунти.

Обговорення тексту звернення «круглого столу» також викликало дискусію. У зверненні зафіксовано ключові моменти: про необхідність роззброєння незаконних військових формувань, про організацію життя в Україні на демократичних засадах, про вибір українців, який вони мають зробити 25 травня. Також міститься в ньому і заклики до російської влади припинити втручання у наші внутрішні справи. Водночас у зверненні сказано: «Ми сподіваємося, що російський народ повірить в наші добрі наміри і зробить реальні кроки назустріч. Україна повинна бути незалежною, єдиною, демократичною державою».

Підбив підсумок засідання Леонід Кучма, який наголосив, що учасники «круглого столу» закликають українських виборців усіх областей прийти на виборчі дільниці і сказати своє слово про майбутнє України.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення змін до Указу Президента України від 14 квітня 1999 року № 379

Відповідно до пункту 17 частини першої статті 106 та статті 112 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Внести до Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України, затвердженого Указом Президента України від 14 квітня 1999 року № 379 (зі змінами, внесеними Указами від 10 березня 2009 року № 148, від 25 квітня 2013 року № 236 та від 28 березня 2014 року № 347), такі зміни:

1) абзаци другий і третій пункту 8 замінити одним абзацом такого змісту:

«Керівник Центру має першого заступника та трьох заступників, один з яких є начальником штабу Центру, призначається на посаду за поданням керівника Центру і звільняється з посади Головою Служби безпеки України. Інші заступники керівника Центру, у тому числі перший заступник керівника Центру, призначаються за поданням керівника Центру і увільняються від виконання обов'язків Головою Служби безпеки України»;

2) у пункті 9 слова «керівника Центру та його заступників» замінити словами «керівника Центру, його першого заступника та заступників».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України **О. ТУРЧИНОВ**

м. Київ
20 травня 2014 року
№ 481/2014

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміну у складі Міжвідомчої координаційної комісії Антитерористичного центру при Службі безпеки України

Відповідно до пункту 17 частини першої статті 106 та статті 112 Конституції України:

1. На часткову заміну пункту 1 Розпорядження Президента України від 7 квітня 2014 року № 504 «Про персональний склад Міжвідомчої координаційної комісії Антитерористичного центру при Службі безпеки України» (зі змінами, внесеними Розпорядженнями від 14 квітня 2014 року № 584, від 25 квітня 2014 року № 759, від 10 травня 2014 року № 838 та від 14 травня 2014 року № 855) затвердити у складі Міжвідомчої координаційної комісії Антитерористичного центру при Службі безпеки України **МУЖЕНКА Віктора Миколайовича** — заступника начальника Генерального штабу Збройних Сил України, першого заступника керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України **О. ТУРЧИНОВ**

м. Київ
20 травня 2014 року
№ 879/2014-рп

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 травня 2014 р. № 479-р
Київ

Про виділення коштів для надання одноразової грошової допомоги членам сімей осіб, смерть яких пов'язана з участю в масових акціях громадського протесту, що відбулися у період з 21 листопада 2013 р. по 21 лютого 2014 року

1. Виділити Міністерству соціальної політики 11 692,8 тис. гривень для надання одноразової грошової допомоги членам сімей осіб, смерть яких пов'язана з участю в масових акціях громадського протесту, що відбулися у період з 21 листопада 2013 р. по 21 лютого 2014 р., у 100-кратному розмірі прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Міністерству соціальної політики: затвердити у тижневий строк за погодженням з Міністерством економічного розвитку і торгівлі та Міністерством фінансів перелік витрат, пов'язаних з наданням допомоги, зазначеної у пункті 1 цього розпорядження;

подати до 1 жовтня 2014 р. Міністерству економічного розвитку і торгівлі, Міністерству фінансів та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України **А. ЯЦЕНЮК**

КАДРОВІ ПИТАННЯ

Виконуючий обов'язки Президента України

призначив:

ПАНКОВУ Раїсу Миколаївну — головою Артемівської районної державної адміністрації Донецької області;

МОРДИКА Олександра Миколайовича — головою Мелітопольської районної державної адміністрації Запорізької області;

СЕМЕРЕНКА Сергія Васильовича — головою Запорізької районної державної адміністрації Запорізької області;

звільнив:

ДАНИЛОВА Віктора Миколайовича — з посади голови Артемівської районної державної адміністрації Донецької області;

СЕМЕНЧЕНКА Андрія Івановича — з посади директора Інституту вищих керівних кадрів Національної академії державного управління при Президентові України;

ВОРОНОВА Сергія Петровича — з посади голови Нікопольської районної державної адміністрації Дніпропетровської області.

У країні має бути єдиний медичний простір

УРЯД НА ЗВ'ЯЗКУ. Слід чітко розмежувати відповідальність усіх, хто займається питаннями охорони здоров'я

Микола ПЕТРУШЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Біда прийшла вночі. Дитину забрала «швидка допомога». Потрібна термінова операція, сказали в лікарні, але робитимемо лише тоді, коли внесете вісім тисяч гривень...

— Ті гроші, — обливаючись сльозами, розповідала жінка першому заступникові міністра охорони здоров'я Русланові Салютіну, який чергував на прямій телефонній лінії Кабінету Міністрів, — ми збирали опівночі. Дитину врятували. Але чому тисячі поставили вище за життя дитини?

— Лікарня, про яку ви повідомили, — відповів посадовець, — не підпорядкована міністерству, а столичній міськадміністрації. З'ясовувати, чому там так ставлять питання, ми не можемо.

А запитання так і сипались. То було своєрідне виверження вулкана, в глибині якого розігрівалось і вибухнуло невдоволення. Чому ліки продають за астрономічними цінами? Хто позбавив чорнобильців безоплатної допомоги? Як розв'язати

проблему із протезуванням? Коли заборонять рекламу ліків? Що зробило міністерство за останні місяці для поліпшення ситуації в галузі?

Висновок, сказав Руслан Салютін, один: треба менше говорити, а більше робити. А проблем ой як багато! І не лише названих. То, як мовиться, лише вершина айсберга. Посадовець визнав, що виділе-

шення цін на ліки. Розв'язувати проблему, переконані в міністерстві, має не лише воно. Бюджет охорони здоров'я складається з бюджетів МОЗ, Академії медичних наук і місцевих бюджетів. У багатьох випадках вони не узгоджуються. Тому виникають додаткові проблеми. Зокрема і з виплатами чорнобильцям, оскільки ними займається Мініс-

слід чітко розмежувати відповідальність усіх, хто займається питаннями охорони здоров'я, зокрема й за використання фінансів.

У міністерстві для уникнення корупційних схем під час закупівлі ліків ввели в робочі групи представників громадських організацій, які мають контрольовати дотримання законів. Тендерні комітети засідатимуть уже найближчим часом. Водночас посадовець наголосив, що референтні ціни здебільшого стосуються ліків, які закуповують за бюджетні кошти. Тому, мабуть, сподіватися на зниження цін в аптеках не доводиться.

Тож справді, всім нам треба менше говорити, а більше діяти про зміцнення економіки. Саме від її розвитку залежатиме й хід медичної реформи. Зокрема оплата лікарів за результатами роботи. В міністерстві вважають, що пілотний проект показав позитивний результат. Пацієнт має обирати лікаря. І якщо в державі будуть гроші, запевнив посадовець, оплату лікарів за результатами роботи впровадять у всій країні.

Всім нам треба менше говорити, а більше діяти про зміцнення економіки. Саме від її розвитку залежатиме й хід медичної реформи. Зокрема оплата лікарів за результатами роботи.

них держбюджетом коштів на охорону здоров'я не вистачає. Міністерство звернулось до уряду із проханням про додаткове фінансування на підтримку державних програм.

— Усе тепер залежатиме від економічної ситуації в державі, — уточнив перший заступник міністра.

Тим часом девальвація гривні спричиняє збіль-

шення соціальної політики.

Проблеми виникають не лише фінансові. Скажімо, працівники міністерства наводять факти, коли головний лікар райлікарні не може звільнити фельдшера, який погано працює.

— У нас має бути єдиний медичний простір, — зробив висновок Руслан Салютін. — При цьому

Мир та порядок — виробництво зростає

Наталія БІЛОВИЦЬКА,
«Урядовий кур'єр»

ЕКОНОМІКА. Дніпропетровщина відновлює економічні показники, чому сприяє політична стабільність і спокій у регіоні, які вдається зберігати. За 4 місяці цього року до обласного бюджету надійшло понад мільярд гривень, що на 2,5 мільйона гривень (0,2%) перевищує план. А доходи місцевих бюджетів області становлять 2,8 мільярда гривень, це більше від планового показника на 43,5 мільйона гривень (1,6%).

Такі цифри свідчать про те, що підприємства Дніпропетровщини працюють, людям платять зарплати. Якщо в січні через нестабільність у країні та закриття російських ринків збуту індекс промислового виробництва області стрімко впав, знизившись на 5% (а за два місяці — ще на 1,3%), то вже у березні спад вдалося зупинити.

Нині показники промислового виробництва Придніпров'я почали зростати. За чотири місяці цього року індекс промислової продукції порівняно з показниками трьох місяців 2014-го зріс на 0,2% (всеекранський показник знизився ще на 0,3%).

Основа промисловості Дніпропетровської області — підприємства ГМК, на яких виробництва продукції нарощується. Зросли показники видобутку, металургійної та коксохімічної промисловості. Зокрема за підсумками чотирьох місяців року збільшилися показники у добувній промисловості (+0,4%), у виробництві харчових продуктів (+2,1%), коксу (+1,5%), концентрату залізничного неагломерованого (+0,5%), азотних добрив (+7,6%), сталі (+2,9%), блоків та цегли (+28,2%).

Також вдалося стабілізувати обсяги машинобудівного виробництва, де спостеріга-

ється тенденція зростання (+0,2%). Розвиток цієї галузі стримується у зв'язку з пошуком нових ринків збуту, але найближчим часом машинобудівні підприємства мають піти на підйом. Адже відбуваються перемовини з європейськими замовниками дніпропетровської техніки.

У пошуку нових ринків збуту та модернізації промисловцям допомагає обласна влада. Мир і порядок у регіоні мають позитивний вплив на його соціально-економічний розвиток. Це дає змогу Дніпропетровщині не лише стримувати падіння виробництва, а й поступово його нарощувати.

Вступну кампанію перенесено

Тетяна МОІСЕЄВА,
«Урядовий кур'єр»

ВАЖЛИВО. Міносвіти визначило дати проведення додаткової сесії зовнішнього незалежного оцінювання, а також перенесло терміни вступу до вишів. Абітурієнти, які з поважних причин не можуть скласти ЗНО під час основної сесії, а також ті, хто живе на Донеччині та Луганщині, зможуть пройти тестування з 1 до 15 липня. 21 травня розпочалася онлайн-перереєстрація на персональних сторінках абітурієнтів із Донецької та Луганської областей.

«Перенесення термінів проведення ЗНО на Донбасі зумовлене військовими діями на території цих областей. На жаль, правоохоронні органи не дають гарантій безпеки для дітей та педагогів під час проведення тестування. Більш того, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації стверджує, що на сьогодні доставка тестових матеріалів на ці території неможлива», — йдеться на сайті міністерства.

Щоб абітурієнти з Донецької та Луганської областей встигли подати документи до вишів, МОН переносить і тер-

міни вступної кампанії: прийом документів триватиме з 11 липня до 7 серпня. В МОН нагадують, що також діятиме й система електронного вступу, з допомогою якої можна буде оперативно подати документи.

Графік додаткової сесії

1 липня — географія
2 липня — фізика
3 липня — російська мова
4 липня — українська мова і література
7 липня — іноземні мови (англійська, німецька,

французька, іспанська)
8 липня — математика
9 липня — світова література
10 липня — історія України
11 липня — біологія
14 липня — всесвітня історія
15 липня — хімія

УВАГА!

Докладніше про зміни в порядку проведення ЗНО можна дізнатися за телефоном «гарячої лінії» Українського центру оцінювання якості освіти — 044-503-37-93. Перереєстрація для участі в додатковій сесії зовнішнього незалежного оцінювання в інших регіонах країни триватиме до 15 червня 2014 року, йдеться на сайті УЦОЯО.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

Одеса прагне миру

ПІСЛЯМОВА. Не помста, а каяття та прощення з обох боків протистояння повернуть добру репутацію місту біля моря

Іван ШЕВЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Першими мали б стати на коліна перед всіма одеситами наші силовіки. Через те, що все знали, але не запобігли трагедії, — протоієрей Віталій Одесько-Балтської єпархії УПЦ КП пробує визначитися із порядком, у якому мали б каятися винуватці одеської бієнії 2 травня. — А після цього кожна церква має вийти і сказати: дорогий, пробачте, бо ми не втримали своїх прихожан, бо так чи інакше то були люди віруючі, хрещені, а ми не зробили нічого, щоб захистити вас. Останніми вже мають вибачитися прості люди, один перед одним».

Не всі поспішають вибачатися і пробачати, проте Одеса щиро намагається стати такою, якою ми звикли бачити її вже десятиріччями — мирною, привітною, керованою, передусім здоровим глуздом. Якщо оминати згарище на Куликовому Полі, то цілком може видатися, що в Одесі нічого й не трапилося: люди, як і раніше, квапляться у справах, спілкуються, розважаються. По телевізору крутять зовсім не лиховісний ролик з проханням «пожаліти маму».

Ніхто не хотів убивати

«Я спілкувався з людьми, які лише краєм вуха чули про події 2 травня», — каже активіст Євромайдану, отаман Чорноморського гайдамацького з'єднання Сергій Гуцалюк. Його прізвище можна побачити на закопчених стінах будинку профспілок — в обіднячці про помсту. Сергій каже, що не бачить, чим йому можна було б дорікнути щодо одеської бієнії: «На моїх руках, на моїй совісті немає нічого, що змушувало б мене боятися. Я ще два місяці тому казав, — продовжує активіст, — хлопці, закінчуйте! Усі ці маски, шоломи треба прибирати. Майдан треба реорганізувати у боротьбу з корупцією в першу чергу».

Сергій — освічена і поміркована людина. У сфері його громадської діяльності — історія та екологічні проблеми рідного краю.

Зовсім не справляє враження знавця радикала і один із лідерів одеської самооборони Віталій Свечинський — ще один учасник тих трагічних подій та фігурант гнівних звинувачень на стінах Куликового Поля.

«Упродовж останніх місяців ми намагалися нівелювати агресію, — каже Віталій. — Попри протистояння, нам це вдавалося. Я особисто знав керівництво Одеської дружини (антимайдан. — УК), ми спілкувалися».

Віталій каже, що витягував одного з лідерів Куликового Поля на прямий ефір місцевого телеканалу: «Коли ми спілкувалися, то виявили досить багато речей, в яких ми зійшлися. У нас були ідеї створити спільний майданчик, такий собі одеський гайд-парк, де ми могли б проводити політичні дебати».

По той бік барикад

Аби пересвідчитися, що євромайданівці не прикрашають реальну картину, ми зустрілися з їхнім опонентом, котрий на

2 травня по обидва боки барикад були одесити, які люблять своє місто і бачать його мирним

засадах анонімності погодився поспілкуватися. Дмитро — так ми називатимемо хлопця з Одеської дружини — теж має освіту, свої погляди викладає чітко і логічно та зовсім не справляє враження зомбованого маргінала. Його цілковиту ідейність (тобто не «куплений») засвідчили опоненти з Євромайдану. Дмитро ж називає опонентів «адекватними людьми, з якими давно вели діалог». «Я був певен, — каже хлопець, — що у нас немає розбіжностей, які давали б нам привід вбивати одне одного. Ми намагалися знайти спільні питання, які нас об'єднують, і дійшли висновку, що нас не влаштовує нинішнє економічне становище в країні й те, що чиновники почувають себе ледь не феодалами на ввірених їм територіях. Нас не влаштовує повальна корупція, яку видно неозброєним оком».

Згадує Дмитро і спільні з опонентами акції, як от суботник у парку Шевченка. Щоправда, зауважує, що в обох таборах були люди, які не були прихильними до такого єднання. З часом, гадає, Дмитро, їх вдалося б переконати. «У принципі, у нас був величезний простір для спільної діяльності, — каже «дружинник», — але комусь було вигідно нас посварити, комусь було вигідно створити тут друге Придністров'я».

Хто саме цей «хтось», і як йому вдалося зламати громадянський мир в Одесі, ще мають розібратися правоохоронці й численні слідчі комісії, створені органами влади та громадськістю. Проте очевидне хіба те, що процес примирення і узгодження позицій, який реально відбувався між одеситами різних політичних поглядів, нині для свого відновлення потребуватиме неабияких зусиль. Адже до політичних розбіжностей вже додалися жорсткі емоції кровної образи і помсти, вважає Дмитро. На його думку, нині опонентам навіть не варто пробувати сідати за стіл перего-

ворів. Спільні акції недоречні і неможливі: «Людям зараз треба дати зрозуміти, що винних покарають, що їх шукають. І вже згодом, коли час трішки втамує біль від трагедії, може, тоді слід починати нові спроби пошуку компромісу».

Отже — слово за правоохоронцями. Дмитро хоч і закидає їм, що затримують вони переважно людей з його табору, проте зауважує, що, за його враженням, після нещодавньої тотальної реорганізації МВС «якісь позитивні зміни почали відбуватися». «Треба ув'язнити всіх, хто тримав у руках вогнепальну

жина для нього — виключно «первинна спілка завульованої сепаратистської групи».

Спільні дії, скажімо проти корупції, котра однаково не влаштовує всіх учасників конфлікту, він теж вважає неможливими: «Я не уявляю, як ми можемо об'єднати якимось спільними ідеями цих людей! Це абсолютно різні напрямки руху». Окреслюючи пріоритети, він каже: «Ми маємо відновити українську армію, мусимо захистити свої кордони, і якщо для цього сьогодні потрібно знищити 100—200 терористів, то це треба зробити». Події 2 травня

Голова Одеської ОДА Ігор Палиця нарікає, що «набагато простіше викликати розуміння правди у простих людей, ніж у деяких політиків, що прагнуть будь-яким шляхом дорватися до влади, тому в церкві вони кажуть одне, в синагозі — друге, а в мечеті — третє».

зброю, хто цілком свідомо проливав кров одеситів, хто брав активну участь у спаленні будинку профспілок, — вважає Дмитро. — Якщо наші правоохоронні структури працюватимуть у такому руслі, тоді й відчуття несправедливості певною мірою втамується в антимайданівців».

Примирення починається з діалогу

«Ви пропонуєте компроміс для того, щоб ми перестали цінувати і поважати героїв, які поклали своє життя на вівтар України, щоб заспокоїти нащадків загарбників, які все одно, скільки їх не годуй, дивитимуться в бік Сталіна, Леніна, Путіна?» — голова Одеської обласної організації ВО «Свобода» Андрій Малаєс навіть і на рівні символіки не хоче йти на поступки своїм антимайданівським опонентам. Одеська дру-

жину вважає не чим іншим, як «захистом міста від сепаратистів» і не береться визнати, що безпосередні підпалювачі будинку профспілок заслуговують на покарання.

З неохотою він погодився визнати певні політичні сили «партіями війни». Цей термін запропонував до розгляду у розмові з «УК» завідувач кафедри політології Одеського національного університету Василь Попков: «Це можуть бути різні партії, різні сили, але почерк їхній спільний — це бажання підкорити, залякати, затулити рота, грати мускулами і красуватися на тлі полонених, яких особисто допитуєш. Це політика, яка веде в нікуди, — вважає професор, — тому що рано чи пізно ненависть народжуватиме ненависть у відповідь. Ми це вже проходили».

«Дружинник» Дмитро погоджується, що події 2 травня фак-

тично поставили криваву крапку в історії одеського антимайдану, проте припускає, що наступний етап протистояння може стати ще більш небезпечним: «Нині всі процеси зайшли у підпілля. Люди збираються таємно, потайки організовують акції. І саме цього слід було б боятися Майдану, а не Куликового Поля, де все було відкрито. Ось такі приховані диверсійні групи справді можуть накоїти лиха в Одесі, а протидіяти їм дуже важко».

«Я ніколи не вів діалогу з «Правим сектором», — продовжує Дмитро, — тому що це безглуздо. Із радикалом спробувати знайти компроміс це все одно, що битися головою об стінку».

Його «помірковані» опоненти схильються до думки, що радикальні «євромайданівці» в Одесі погоди все ж не роблять. Віталій Свечинський каже, що в Україні справді потрібно ухвалити закон про мови, котрий не викликав би жодних нарікань у російськомовних громадян. Каже, що не має жодних заперечень проти червоного прапора, якщо це прапор перемоги над фашизмом! Він не проти георгіївських стрічок і згадує, що засуджував інцидент, коли одна із активісток Євромайдану палила ці стрічки на Вічному вогні. Стежив, щоб під час «маршів миру» не використовували червоно-чорні прапори, котрі в тій ситуації могли обернутися прямо протилежною подією.

Професор Попков, цитуючи Тойнбі, каже, що війна — це брак політики, і вважає, що примирення слід розпочати з діалогу «договороздатних сторін». Решта мимоволі підтягнеться, аби не потрапити до лав маргіналістів: «Нам залишається одне — це політика ліквідування конфліктів, політика миротворчості. Не в сенсі «хлопці, давайте жити мирно», а з метою — з'ясувати інтереси одне одного. Треба дуже грамотно і чесно ставитися до цих інтересів».

«Примирення обов'язково має бути, — каже Сергій Гуцалюк. — Я взагалі вважаю, що нинішня влада повинна жорстко реагувати на всю існуючу в країні радикалізацію. Сподіваюся на нового голову ОДА, який зібрав родини всіх, хто загинув по обидва боки протистояння. Не все було гладко під час зустрічі, але сам факт, що вони розмовляли між собою, це вже добре».

Голова Одеської ОДА Ігор Палиця нарікає, що «набагато простіше викликати розуміння правди у простих людей, ніж у деяких політиків, що прагнуть будь-яким шляхом дорватися до влади, тому в церкві вони кажуть одне, в синагозі — друге, а в мечеті — третє».

Маніпуляції місцевих князків нині розглядаються як один із ймовірних спускових механізмів одеської бієнії. Своє слово мають сказати слідчі. А про піар та антипіар на крові мала б щось підказати совість.

ЕКСКЛЮЗИВ

«Боездатність української армії — той чинник, який зупиняє агресію зі сходу»

**Керівник Центру
військово-політичних досліджень
Дмитро ТИМЧУК**

У світлі останніх подій на сході країни багатьох пересічних українців турбує питання боездатності української армії. В якому стані вона знаходиться? Чи достатньо сил і практичних навичок у наших рядових і командирів, щоб протистояти ворогові? Думкою з цього приводу «УК» попросив поділитися одного з найавторитетніших військових експертів керівника Центру військово-політичних досліджень Дмитра ТИМЧУКА.

**І хвалить,
і журить є за що**

УК Скажіть як людина, що останні кілька тижнів курсує між регіоном, де відбувається воєнне протистояння, і столицею України: чи достатньо дієздатна наша армія?

— Якби українська армія була недієздатною, то російські війська давно здійснили б той сценарій, який відбувся в Криму. Справді, на початку березня Збройні сили зіткнулися з чималими проблемами в плані боездатності й боеготовності. Ми були свідками, як у цей час паралельно з подіями в Криму відбувалися навчання наших військових підрозділів. Так, спочатку спостерігалися не зовсім приємні моменти, коли й літаки падали, і танки вибухали. Паралельно відбувалося тестування на виявлення боездатних частин і підрозділів в армії та їхнього матеріально-технічного стану. Бо, як виявилось, багато чого існувало лише на папері. А ще вперше за довгі роки люди змогли на практиці реалізувати теоретичні армійські навички. Я впевнений: якби у першій половині березня Путін ввів свої війська, то його діям не було б кому протистояти.

На сьогодні навчання не припиняються. Триває бойова робота. Ніхто не приховує проблем, пов'язаних із тилловим забезпеченням. Армія попросила про допомогу. Вирішуються питання забезпечення амуніцією, формою, харчуванням. За рахунок проведення часткової мобілізації нарощується кількість особового складу. Батальйони самооборони формуються у складі ЗС Міністерства оборони, згідно з положенням про територіальну оборону, а це дає змогу головам облдержадміністрацій брати участь у формуванні цих угруповань. Позитивний приклад роботи тандему голова ОДА+батальйон самооборони спостерігаємо у Дніпропетровській області. До речі, отримавши позитивний досвід служби цього формування, тут уже проводять роботу з організації ще двох подібних батальйонів. У багатьох містах нині формуються такі підрозділи.

Зрештою, на сьогодні вибудована система оборони вздовж наших східних кордонів. На думку фахівців, це і зупинило

Путіна. Звичайно, не варто забувати і про підключення механізмів міжнародного тиску на Росію. Такі комплексні заходи дали позитивний результат.

Підсумую. Є проблеми в українській армії, місцями вони просто глобальні, але нині її боездатність — той чинник, який зупиняє агресію зі сходу.

УК Чи доречно на сьогодні введення надзвичайного стану на окремій території України, як ви пропонували це раніше?

— Після введення надзвичайного стану, звісно, було б простіше працювати окремим механізмам, скажімо, цензурі, блокування цієї території. А час пока-

безпечення (прикриття, розвідка), про безпосередню участь у бойових діях не йшлося.

Нині ситуація змінилася, а з нею — і роль армії. Кількість терористів зросла з кількох груп по 300—400 осіб до півтори тисячі лише у Слов'янську. До найманців із Росії приєдналося ще й місцеве населення. Є такі, що, спробувавши, як воно, кидають зброю і тікають додому, а є й такі, що вже втяглися, потрапили на гачок інформаційної агітації, отримують за масовки непогані гроші від російських агресорів. Тому є прошарок цивільних людей, які спочатку були лише інформаційним ресурсом для терористів, а нині їх реалізували як фізичну військову озброєну одиницю.

Звісно, застосовувати зброю проти всіх не маємо права. Ідеться про людей з депресивного регіону з високим рівнем безробіття і неблагополучною криміногенною обстановкою. Місцевим роздають зброю, гроші і пропонують брати участь в їхніх акціях. Багатьом це прийнятно. Якщо знищувати усіх

Відкритість в АТО не доречна

зав: уміле проведення АТО дасть ті самі позитивні результати, що і за умов введення надзвичайного стану. Головне завдання — наростити ресурси. Це на сьогодні активно проводиться.

**Заважає участь
в акціях терористів
мирного населення**

УК Як відомо, інформаційний вакуум породжує чулки та припущення. Нині багато хто критикує тактику проведення АТО. А що думаєте з цього приводу ви?

— Нещодавно у штабі АТО проведено ротацію представників Збройних сил. Прийшли люди з досвідом проведення АТО. Це не кабінетні генерали, а люди, які брали участь у подібних операціях. Спочатку ставку робили на те, що АТО проводять СБУ, МВС, Національна гвардія. Завдання армії — перебувати на підхваті, проводити заходи за-

підряд, загинуть і ті люди, які з певних причин чи переконань опинилися в зоні бойових дій. У Маріуполі нам, приміром, зустрічалися маргінали, які стояли за ідею. А загибель невинних людей надасть подіям формату громадянської війни.

Це не приклад для наслідування, проте зауважу, що Росія ні з ким би не панькалася і давно застосувала б силовий сценарій. Згадаймо, як на Кавказі винищували цілі населені пункти. Українська влада вважає такі дії, по-перше, морально неправильними. По-друге, ми цивілізована країна, тож зважаємо і на політичний чинник. Захід уважно стежить за тим, щоб протистояння в Україні не переросло у громадянську війну. Тому від силового сценарію поки що утримаємося.

**Ковток повітря
для української армії**

УК Дмитре, чи не здається вам, що з самого початку ані коман-

ДОСЬЄ «УК»

Дмитро ТИМЧУК. Народився 1972 року. Закінчив факультет журналістики Львівського вищого військово-політичного училища. У 1995—1997 роках проходив службу у військах протиповітряної оборони. З 2008 року — керівник громадської організації «Центр військово-політичних досліджень». З 2 березня 2014-го — координатор групи «Інформаційний спротив».

дири, ані рядові морально і психологічно не були готові до такого розвитку подій, який ми маємо зараз?

— Історія перших днів березневих подій показала слабкість рішень передовсім військового керівництва, дезорієнтацію в обстановці: що відбувається, як реагувати. Але щойно з'явилася політична воля, ситуація почала змінюватися.

Та була ще й морально-психологічна неготовність. І на це є чимало причин. Зокрема, якби це був напад якогось іншого, віртуального народу, а не росіян, можливо, проблем з обороною півострова не було б. А коли в Криму жили в одному будинку командир української військової частини і росій-

«крило». Тому й висвітлення подій відбувається відповідно.

Повторюся, проблема у проведеному АТО одна: широкомасштабна участь в акціях терористів мирного населення. Якщо з терористами діалогу вже бути не може (держжава веде війну з тероризмом), хіба за умови повної здачі зброї бойовиками, то з мирним населенням можна і треба вести діалог. Знову ж питання з гострими кутами: на сьогодні на сході немає лідерів, авторитетних серед населення. Нікому вести діалог. Люди в розпачі: з кого обирати, кому вірити? Міфи лідерів партії регіонів розвіялися. Зникли й самі лідери.

**Інформаційну
політику
треба змінювати**

УК У вашому розпорядженні — велика кількість інформації. Яка частина з неї оприлюднюється і чому?

— Якщо раніше наша організація приховувала 20% інформації, то нині оприлюднюємо лише 20. Робимо це або з міркувань цензури, коли недоречний резонанс, і з міркувань безпеки, щоб не зашкодити операції.

Якщо говорити про ситуацію загалом, без прив'язки до конкретного випадку, то бачимо причини, чому відбуваються «проколи». Основна полягає в тому, що українська армія деградувала. Силкові відомства були заточені під якісь конкретні операції, на кшталт протистояння на Майдані мирним громадянам. Там вдавалося, а коли на сході почали стріляти професійно підготовлені бойовики, протистояти виявилось не під силу. Оголилася проблема психологічної підготовки, проблеми в організації, у взаємодії між силовиками. Взаємодія в масштабних операціях навіть теоретично не відпрацьовували. Повільно, але ситуація виправляється. Шкода, звичайно, що лише після людських втрат.

УК Післязавтра пройде перший тур виборів Президента України. Обстановка в східних регіонах неспокійна. На ваш погляд, військові здатні забезпечити безпеку їх проведення?

— Практичний досвід проведення виборів у подібних умовах є. Зараз не стверджувати, що його можна застосувати на всій проблемній території. На карті видно, що захоплено адмінбудівлі в дев'яти містах. У цих двох областях про повну некерованість не йдеться. Із військової точки зору питання підлягає позитивному вирішенню. Зауважу, ми не політична організація. Своє слово мають сказати політики.

Ольга ПРОКОПЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

БУДІВНИЦТВО

Аферистів хочуть вивести на чисту воду

СПІВПРАЦЯ. Девелопери та інвестори оціняють забудовників

Нарешті пересічні громадяни добилися свого — Конфедерація будівельників України (КБУ) розпочинає роботу щодо оцінки надійності об'єктів і забудовників України та складання відповідного рейтингу. Нещодавно КБУ навіть провела круглий стіл на тему «Як захиститися від афер у будівництві», який пройшов під егідою та за підтримки Асоціації допомоги постраждалим інвесторам і рейтингового агентства IBI-Rating.

Президент Конфедерації будівельників України Лев Парцхаладзе вважає, що нині найгостріша проблема на ринку — недобудови. «Нині в Україні існує 16,4 тисячі недобудованих об'єктів, з них житлових — 4,2 тисячі. Цю проблему, на жаль, поки що не розв'язано на державному рівні. Немає закону, який захищав би приватних інвесторів, та інструментів, що дали б змогу ці об'єкти завершити та

добудувати. Конфедерація спільно з асоціацією розробила та направила до профільного комітету Верховної Ради пропозиції щодо розв'язання на законодавчому рівні проблеми недобудов», — інформує президент конфедерації.

За його словами, проект щодо оцінки надійності об'єктів і забудовників буде відкритим і прозорим, а оцінки формуватимуться на основі аналізу з урахуванням думок громадськості.

Президент Асоціації допомоги постраждалим інвесторам Олексій Гончарук вважає, що його структура як представник приватних інвесторів звертатиметься до своїх членів з проханням оцінити об'єкт, тому рейтинг буде публічним і підкріпленим безпосередньо думками людей, які мають досвід роботи на ринку. «Розраховуємо, що співпраця сторін матиме якісний результат, коли бізнес

і громадськість почнуть робити конкретні кроки в напрямі очищення будівельної галузі від недобросовісних учасників», — зазначив він.

Показник успішності, за словами директора рейтингового агентства IBI-Raiting Григорія Перерви, базуватиметься на

значити, що рейтинг встановлюватиметься не разово, а оновлюватиметься щопівроку», — констатує він.

Водночас слід зазначити, що в умовах різкої девальвації гривні гравці ринку первинної нерухомості почали відчувати фінансовий голод. Як вва-

жати вже вклали свої кривні у купівлю квартир в будинках, що вже зводять. На превеликий жаль, можливостей повернути проінвестовані у будівництво гроші у них не так вже й багато», — підкреслює вона.

Поміж тим, як зазначає юрист, слід додати, що в більшості своїй так звані чесні угоди швидше за все опосередковано захищають інтереси забудовника, а ніяк не інвестора-фізособу. Адже ніхто з девелоперів не матиме бажання повернути гроші, які було вкладено у зведення будинків.

Єдине, що можна зробити в цих випадках, як зазначає Олена Белова, звертатися до суду і виборювати вкладені гроші всіма юридичними методами.

Також інвестори-фізособи повинні пам'ятати, що перед інвестуванням у будь-яке будівництво, або вже на етапі зведення за несприятливих для них

обставин від компанії-збудовника, вони повинні перевірити її фінансове «здоров'я». Проте знайти у вільному доступі такі документи — дуже складне завдання. Утім, завдяки Інтернету часто-густо можна віднайти чимало статей та відгуків про того чи іншого забудовника. Допоможуть і форуми та живе спілкування з ошуканими інвесторами. У цих випадках інформація для потенційних клієнтів компаній-збудовників буде просто безцінною.

P.S. Коли стаття вже була готова до друку, стало відомо, що КБУ за версією Асоціації допомоги постраждалим інвесторам на своєму сайті оприлюднила перелік недобросовісних забудовників (62 компанії) та проблемних об'єктів житлового будівництва (61 об'єкт). Цю важливу інформацію читачі «УК» можуть переглянути за такою адресою: kbu.org.ua/news/249/.

Первинне знову дивує

ТЕНДЕНЦІЯ. Експерти зазначають, що обсяги продажу на ринку нового житла впали у 20—30 разів порівняно з докризовим часом

Різке падіння курсу гривні щодо американського долара зробило свою «чорну» справу і на ринку первинної нерухомості Києва. Так, компанії-збудовники у квітні змушені були, за даними інформаційно-аналітичного порталу «Столична нерухомість», підняти в середньому ціни на нові (або ті, що зводяться) квартири на 11% порівняно з березнем. Щоправда, хоча ця висока цифра дещо лякає, але вона в основному «базується» на чималому відсотковому зростанні вартості квадратних метрів у помешканнях бізнес- та преміум-класів (відповідно на 15,3% та 13,85%).

Угод поменишало

Відомо, що останніми місяцями у структурі пропозиції це житло займало лише 28% та 12% відповідно. На першому ж місці були найпопулярніші серед пересічних людей квартири економ-класу — 60% від усього запропонованого житла. А саме, в цій найбільшій категорії ціна квадратного метра в середньому за квітень зросла не так уже й багато — лише на 4% і становить 10 493 гривні.

Слід додати, що до останнього знецінення гривні «квадрат» в економних квартирах у столиці в основному коштував від 8,5 до 10 тисяч гривень залежно від етапності будівництва. У містах-супутниках та прилеглих до Києва

селах ці цифри, звісно, були меншими.

Що ж до другого за населенням міста України — Харкова, то тут, за даними служби маркетингу компанії «Житлобуд-2», ціни на первинне житло в березні зросли на 2,5% порівняно з лютом.

Ця тенденція та гостра політична й економічна кризи в країні змушують потенційних покупців первинного житла відкладати його купівлю. Сьогодні про це кажуть не лише незалежні експерти ринку, а й керівники великих компаній-збудовників. Так, за словами керуючого директора компанії ARPA Real Estate Михайла Артюхова, в січні—березні цього року було зареєстровано лише 3 тисячі угод на купівлю-продаж, 70% з яких припало на первинний сегмент.

Сьогодні девелопери та компанії-збудовники констатують, що саме в квітні вони скоротили терміни користування послугою на виплати. Багато з них зупинилися на тому, що така послуга «ліквідується» з моменту введення будинку в експлуатацію. При цьому компанії начебто збільшують відсотки за знижками за умови 100-процентної сплати вартості житла. У таких випадках можна цілком розраховувати на знижки в розмірах 5—15%.

Проте навіть такі чинники не можуть вплинути на зростання кількості покупців квартир. Навпаки, на

... а ціни на нові помешкання зросли на 20—50%

практиці все відбувається зовсім інакше.

Приміром, президент девелоперської компанії «КА.Н. Девелопмент» Ігор Ніконов взагалі нещодавно здивував своєю неприхованою щирістю. За його словами, обсяги продажу на ринку в цілому впали в 20—30 разів порівняно з докризовим часом. На його думку, багато девелоперів не

хочуть називати такі цифри, проте це цілком реальна картина.

«Унікальний»

Крим

А от у тимчасово окупованому Криму останніми місяцями спостерігається просто надзвичайний попит на житлову нерухомість із постійним зростанням цін

на неї. Деякі аналітики вважають, що за січень—квітень цього року кількість укладених договорів на продаж нових житлових помешкань на півострові зросла в 5 разів.

За словами представника однієї з найбільших компаній півострова «Консоль-БудЛТД» Галини Коваленко, якщо в середньому в березні 2014 року ціна квадратного метра первинного житла дорівнювала одній тисячі доларів, то вже станом на кінець квітня — першу декаду травня вона становила 1,2—1,5 тисячі доларів.

Таке зростання вартості експерт пояснює тим, що ринок нерухомості Криму став практично одразу дуже популярним у росіян, які почали масово скуповувати тут житло (адже воно було і є нині набагато дешевшим, ніж, приміром, на курортах Краснодарського краю).

Водночас, як зазначають фахівці ринку, ціни на первинне житло зросли, як і на материковій Україні, через подорожчання будівельних матеріалів.

Повчитися є в кого і є чому

Підсумовуючи, треба однозначно сказати, що, коли після початку жорсткої політичної та економічної кризи в Україні рівень доходів пересічних українців знизився, у нас, як зазвичай (а на будівельному ринку частенько),

ціни на нове житло, навпаки, поповзли вгору. Адже «прикриватися» лише одним знеціненням гривні у цьому сенсі просто не можна. Так, чималу частку будівельних матеріалів виробляють в Україні, і зводять економічне житло за невисоку ціну цілком можливо, як це робить, приміром, той самий Китай. А в Піднебесній в цьому плані є чому повчитися.

Чи стане така тенденція позитивною для самих компаній-збудовників? Імовірно, що ні. Всі, хто матиме бажання купити житло (і головне — матиме гроші), придбають його. Хоча їх не буде багато. Збудовники сподіваються на те, що люди, які нині часто-густо забирають свої вклади з банків, стануть їхніми клієнтами.

Утім, певна частина колишніх депозитних клієнтів фінансових установ таки «перейде» до девелоперів, однак...

У країні не розв'язується роками, десятиріччями головна проблема цього важливого ринку — висока собівартість житла та дорога іпотека.

Коли компанії-збудовники разом із банками зрозуміють, що вони повинні працювати для пересічних людей, які зазвичай не є товстосумами, то ці проблеми і почнуть розв'язуватися. Здебільшого це питання перебуває у площині моральності нашого бізнесу.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Укрпошта і митниця: тарифи визначає остання

ПОСЛУГИ. Проте перша проти значного розширення кола отримувачів посилок, за які сплачують високий податок

Олег ГРОМОВ,
Віталій ЧЕПЖКО,
«Урядовий кур'єр»

Верховна Рада зменшила поріг оподаткування імпорту товарів, що переміщуються в міжнародних поштових відправленнях, з 300 до 150 євро. Це стосується посилок, які надсилають своїм родичам з різних країн в Україну заробітчани. Було внесено відповідні зміни в Податковий кодекс.

Усі учасники ринку чекали на ухвалення ще одного кодексу — Митного, який також набув змін у квітні цього року і мав узаконити саме поріг оподаткування у 150 євро. А вже за «старою» редакцією цього документа, там фігурувала цифра 300 євро, і виникала колізія між Податковим та Митним кодексами. Отже, останнім документом і було закріплено вдвічі менший поріг оподаткування.

Так, не обкладається податковим збором імпорту товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, відправлених: у несупроводжуваному багажі; на адресу одного одержувача (юридичної або фізичної особи) в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях; на адресу одного одержувача в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях.

Прояснити ситуацію щодо зростання вартості послуг для отримувачів закордонних посилок в українських містах і селах виявилось не так просто. По-перше, в Укрпошті й комерційних фірмах, які так чи інакше пов'язані з цим бізнесом, пояснили, що отримувач не сплачував і не сплачуватиме їхнім підприємствам нічого.

А ось згідно із законом, якщо сумарна вартість посилок перевищує еквівалент, то власникові закордонної посилки надішлють «чек на проплату» пред-

Фото Олександра ЛЕПЕТУХИ

Тепер відправлень поменшає

ставники митниці. Як це все вираховується, поштові фірми не знають.

Таким чином, усі тарифи залежать лише від митниці. «УК» поспілкувався з митним брокером зі Львова, який сказав, що отримувач посилок з-за кордону повинен сплатити 32% на різницю між оподаткуванням та неоподаткованим ПДВ.

Тобто, дотепно пояснюючи на прикладі, якщо ваша посилка вагою 3 кг і визначено вартістю 500 євро повинна надійти в Черкаси з Берліна (між оподаткуванням та неоподаткованим мінімумом різниця становить 350 євро), то ви повинні сплатити митниці близько 112 євро за курсом НБУ на день отримання посилок. Сума чимала.

Як зазначають у львівській митниці, подорожчання послуг для отримувачів не буде, просто розшириться «база» людей в Україні, які сплачуватимуть ці 32% податку.

ОФІЦІЙНО

Зв'язківці переймаються

Відповідь на запит «УК» прес-служби Українського державного підприємства поштового зв'язку (УДППЗ) «Укрпошта»:

— Укрпошта забезпечує пересилання близько 5,6 мільйона одиниць міжнародної пошти щорічно. У своїй діяльності національний оператор дотримується усіх вимог українського законодавства, в тому числі Митного кодексу України.

Останніми змінами до цього документа було знижено ставку неоподаткованого мінімуму для міжнародних відправлень з 300 євро до 150.

Укрпошта, усвідомлюючи негативний вплив таких змін для пересічних українців, неодноразово пропонувала не змінювати цей поріг.

Серед причин нехвалення таких змін Укрпоштою зокрема такі: світова тенденція щодо збільшення обсягів міжнародних поштових відправлень у зв'язку зі зростанням електронної комерції на основі використання інтернет-ресурсів; зобов'язання держави на світовому рівні підтримувати розвиток дистанційної електронної торгівлі та розвитку посилкової пошти відповідно до актів Всесвітнього поштового союзу (ВПС), норм яких має дотримуватись Укрпошта як країна-член ВПС з 1947 року; впровадження Укрпоштою з 2005 року послуги з пересилання міжнародних згрупованих поштових відправлень «Консигнація», що передбачає обмін між поштовими службами країн-членів ВПС міжнародними поштовими відправленнями. Таким чином, зміна розміру неоподаткованого мінімуму є перешкодою для розвитку ринку посилкової пошти, що може негативно вплинути на діяльність Укрпошти, а також призведе до зменшення суми сплати ПДВ до державного бюджету.

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Як відрізнити інформацію від реклами

Тетяна КИРИЛЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Поставити чітку межу між характеристикою товару і його рекламою непросто. Однак зробити це можна. Принаймні у Держпідприємстві спробували розлумити різницю між інформацією про нафтопродукти, що продаються на АЗС, і їхньою рекламою.

Розставити крапки над «і» регулятора змусило те, що підприємців, які продають нафтопродукти в роздріб, часто змушують визнавати інформацію на табло при в'їздах на автозаправні станції зовнішньою рекламою і отримувати на її розміщення дозволи.

У Держпідприємстві роз'яснення сформулювали на основі чинного законодавства. Мовляв, у Законі «Про рекламу» визначено, що він не поширюється на відносини, пов'язані з розповсюдженням реклами, якщо її розміщення визначено іншими законами. А саме: згідно із Законом «Про захист прав споживачів», споживач має право на одержання інформації про продукцію, щоб свідомо обрати необхідний товар. На в'їзді до кожної АЗС встановлено інформаційне табло з відомостями про роздрібні ціни, марки та види нафтопродуктів.

За чинними нормами виробник може доводити інформацію до відома споживача на етикетці, маркуванням та іншими прийнятими способами. Тобто відомості про продукцію не вважаються рекламою, і отримувати дозволи на встановлення таких табло не потрібно.

Однак є одне «але»: згідно з Правилами роздрібною торгівлі нафтопродуктами, інформація про ціни, марки та види нафтопродуктів, що продаються на АЗС, має бути зазначена на спеціальному табло, що встановлюється при в'їзді на АЗС та біля оператора. Проте у Держпідприємстві застерігають: відомості, необхідні для споживача, не повинні містити ознак реклами (вони чітко виписані у профільному законі).

МІСЯЧНИК

Діти і залізниця: правила поведінки

Вадим ВИГОВСЬКИЙ
для «Урядового кур'єра»

Упродовж травня залізничники України проведуть інформаційно-роз'яснювальну роботу серед школярів. Мета заходу — запобігання травмуванню неповнолітніх на залізницях у період шкільних канікул та літніх пасажирських перевезень, коли діти подорожують цілими колективами або ж їдуть на відпочинок із батьками.

У прес-службі Укрзалізниці повідомили, що організатори акції мають намір навчити дітей обережно поводитися на залізничному транспорті, нагадати, що колії слід переходити лише у встановленому місці й тільки після того, як переконалися, що поблизу немає поїзда.

Профілактичне навчання насамперед стосується тих учнів, чий школи або будинки розташовані поблизу залізниць. Сповістивши адміністрацію школи про свої наміри і отримавши дозвіл дирекції, залізничники проводять спеціальні уроки-консультації. Зазвичай їхня аудиторія — школярі п'ятих-шостих класів. Дитячі психологи стверджують, що саме у 11—12-річному віці учні краще усвідомлюють необхідність безпечно поводитися на залізниці.

Іноколи транспортники запрошують школярів до себе в гості. На залізницях України курсують три вагони з охорони праці, кожен із яких оснащений сучасною технікою. Зокрема там є широкоформатний телевізор та DVD, за допомогою яких дітям демонструють навчальні фільми про безпечну поведінку на залізниці. А ще школярам вручають своєрідні подарунки — плакати, які нагадуватимуть їм про правила безпеки та безцінність людського життя. Таких наочних посібників підготували у дарунок школам 5 тисяч.

Однак залізничні вчителі добре розуміють, що самих лише їхніх зусиль, спрямованих на запобігання дитячому травматизму, недостатньо. Вони просять батьків приділити особливу увагу навчанню дітей правильно поводитися на залізниці та власним прикладом спонукати їх дотримуватися елементарних правил безпеки.

Хто розраховує тарифи на проїзд у маршрутках

Лариса ДАЦЮК,
«Урядовий кур'єр»

ПОСЛУГА. Зазвичай пасажирів ставлять перед фактом, повідомляючи, що з такого-то числа підвищено тарифи на проїзд у певному виді транспорту. Мовляв, перевізник потерпає через низьку вартість квитків, підвищення цін на паливо та запасні частини, знецінення національної валюти тощо. А те, що потерпає пасажир, і чи є у нього кошти, щоб сплатити за новими тарифами, мало кого цікавить. У кращому разі проводять формальні громадські слухання, які на заздалегідь

прийняте рішення аж ніяк не впливають.

Проте варто зазначити, що правові механізми впливу такі є. Оскільки контроль за діями органів влади та місцевого самоврядування під час встановлення ними цін і тарифів здійснюють органи Антимонопольного комітету шляхом погодження відповідних проектів рішень, то скаргитися можна саме сюди. Хоч до повноважень комітету належить лише погодження порядку встановлення тарифів, а не їхніх розмірів. Згідно з частиною дев'ятою статті 6 Закону «Про автомобільний транспорт», органи місцевого самоврядування

формують мережу міських автобусних маршрутів загального користування і здійснюють у межах своїх повноважень контроль за дотриманням законодавства у сфері автомобільного транспорту на відповідній території.

Отже, встановлення обґрунтованості розміру тарифів на перевезення пасажирів автомобільним транспортом належить до компетенції відповідних органів державної влади та місцевого самоврядування, які мають усі необхідні засоби впливу на перевізників міських автобусних маршрутів загального користування.

У разі невиконання регуляторами їхніх функцій громадяни та суб'єкти господарювання мають право звертатися з відповідною заявою до Антимонопольного комітету. Його територіальні відділення в межах компетенції досліджують питання дотримання законодавства про захист економічної конкуренції під час зміни тарифів на такі послуги. І якщо виявляють факти антиконкурентних узгоджених дій під час підвищення тарифів чи встановлюють ознаки зловживання монополією становити на ринку, штрафують порушників.

КУЛЬТУРА

Микола ШОТ,
«Урядовий кур'єр»

Україні тривають передвиборчі баталії. Це, попри все, й своєрідне театралізоване дійство, в якому його учасникам треба грати не гірше, ніж на сцені. У Тернопільському академічному драмтеатрі ім. Тараса Шевченка вирішили завітати на передвиборну кухню, аби все смажене-варене політиками й кандидатами за омірний мандат глядач побачив завчасу. Щоправда, за виставу взялися ще задовго до подій на Майдані, готувалися радше до народного волевиявлення наступного року. Але хід історії подію прискорив.

Проте, схоже, час мало що змінив у політтехнологіях, у поведінці та діях народних обранців. Адже режисер-постановник заслужений діяч мистецтв України В'ячеслав Жила вивів до тернопільського глядача персонажів п'єси «Народний депутат», що вийшла з-під пера сербського драматурга Браніслава Нушича майже 130 років(!) тому. Досі, до слова, жоден з українських театрів ще не брався за сценічне втілення цієї комедії.

Чи побачить, почує, відчує

Рік тому в театральній бібліотеці В'ячеславу Жилі випадково потрапила книжка із п'єсами Браніслава Нушича. Революція гідності, певна річ, внесла зміни й у художнє вирішення спектаклю. Майданівці й антимайданівці, роздратовані високопосадовці, силовики, журналісти творять-спричиняють високу напругу емоцій. Дехто з акторів усе це вкотре переживає насправді, адже про Майдан знає із власного там перебування. Глядачі тим ча-

Народний депутат більш як сторічної давності

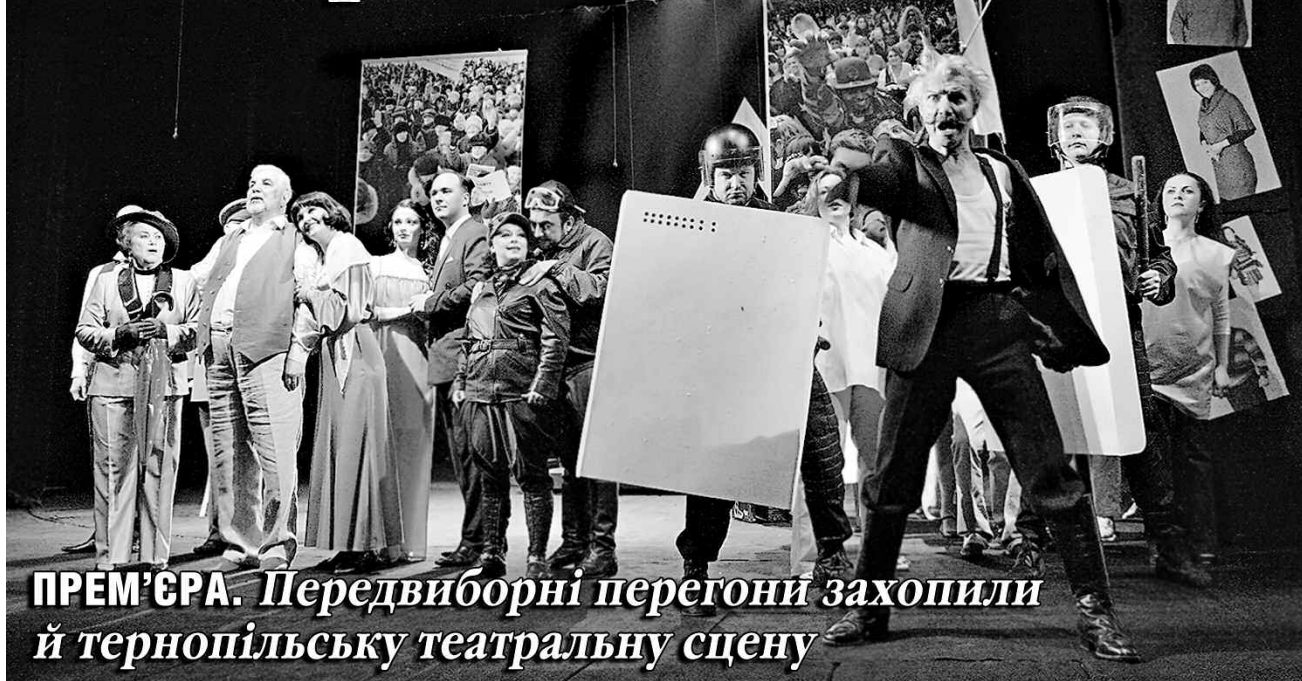

Фото Тараса ІВАНКІВА

«Говорить правдою сьогодення»

Загалом, каже режисер-постановник, «матеріал говорить правдою сьогодення». І глядач, слухаючи висловлювання, міркування героїв вистави, спостерігаючи за їхніми діями, заломлює світло на день нинішній, знаходить чимало відповідей у житті. В уста персонажів навіть укладені суто наші гострі дотепи-реалії: «Ще посидимо на ший народу», «Совість народу прийде до вашого дому». У виставі під сатирично-гумористичні кулі потрапила вся фальш виборчого процесу, бюрократизм, корупційний спрут.

Якщо не вмітимемо сміятися над власними проблемами, переконаний В'ячеслав Жила, то не зможемо впевнено просуватися у майбутнє. Тож театр новою творчою роботою «викликав вогонь на себе», не боячись і не зважаючи ні на що й ні на кого.

Нова вистава — незвична для колективу шевченківців. І виходить, кажучи словами В'ячеслава Жили, на кшталт Брехтівського політтеатру, де актори не все проживають, а дивляться на ролі ніби збоку.

Є цікаві режисерські потрактування. Насолоджувався й сербською, хорватською музикою. Сергій Чикалов, який музично оформлював «Народного депутата», вдало обравив сценічну канву хітами Горана Бреговича. Режисер-постановник по-своєму виконав цю ритмику.

У виставі можна спостерігати своєрідні «скачки» персонажів. Такі рухи та вистриби, напевно, додають не лише комічності, а й з розвитком подій на сцені починають викликати у глядача певну набридливість, як і подальші нечесні справи героїв.

сом у горнило виборчих подій потрапляють уже у вестибюлі театру. Музика, галас, викрикування гасел кандидатів у депутати, розмахування партійними прапорами, роздавання агітаційних матеріалів — усе, як цього вимагає передвиборча кампанія.

«Побачу, почую, відчую» — гасло провладного висування Аврема Прокича так і відлунує до болю знайомим девізом одного українського «глави держави», який дременує за Дон. Інший, але вже «єдиний опозиційний» Івкович, обрав не менш стандартний клич теперішніх політиків: «Ваш голос — наші гроші».

Варто коротко розповісти й фабулу цього політично-сатиричного дійс-

тва-фарсу. Події-баталії крутяться навколо родини власника крамниці Аврема Прокича, образ якого втілює заслужений артист України Іван Ляхов-

твом підтримує політику правлячої партії, демонструє надмірну свою слухняність місцевим її очільникам. Його старання оцінили й висунули

Жоден з українських театрів ще не брався за сценічне втілення комедії, що вийшла з-під пера сербського драматурга Браніслава Нушича майже 130 років тому.

ський. Грішків Аврем має чимало. Скажімо, персонаж Йовица Еркович дорікає йому продажем «з-під поли» спирту. Здається, й ерудицією не відзначається, оратор із Прокича теж ніякий. Зате вміє напустити туману щодо своєї статечності, розсудливості, звісно ж, усім ес-

«єдиним провладним кандидатом».

Підкуп, обман, чорний піар розцвіли в Авремових діяннях, він користується послугами махіна-торів-політтехнологів, у кнайпі (шинок, корчма) за його гроші простий електорат цмудить вино. Квартирант у Прокича —

ніхто інший, як його конкурент на виборах від опозиції та майбутній зять адвокат Івкович (заслужений артист України Олександр Папуша). В родині на передвиборному ґрунті спалахують конфлікти.

Але це, мабуть, усе пусте. Адже Аврем зізнається Івковичу, що ненавидить його лише політично. Тож не сприйняв, так би мовити, з валідолом Прокич і власну поразку на виборах, які до того ж перевернули все догори дригом у його житті. Відає ж бо, що під заступництвом зятя-депутата йому й надалі житиметься добре. Ось вам і сімейність, кумівство, в якому вже тривалими роками купатиметься-багатіє й український істеблішмент.

Космічний вимір колишнього вчителя

ПОВЕРНУТІ ІМЕНА. На Черкащині відбулася лірично-поетична толока «Хата Осьмачки-2014»

Владислав КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

Творчість Тодоса Осьмачки ні з чим не сплутаєш — настільки вона самобутня. Тож не дивно, що її цінують і шанують не лише у рідній Куцівці, що в Смілянському районі на Черкащині. Торік навіть засновано Всеукраїнську премію, названу його ім'ям.

За поему — під суд

Змолodu Осьмачка вчителював у народних школах. Під час Першої світової війни за поему «Думи солдата» його віддали під військово-політичний суд Росії. Але революція внесла корективи. Перша збірка його поезій «Круча» з'явилася друком 1922 року, засвідчивши «може, одну з найнадійніших сил», писав Сергій Єфре-

мов в «Історії українського письменства». Її виокремлювала глибина образності, блискуча народна мова та епічний стиль дум. 1925 року вийшла друга книжка поезій — «Скитські вогні», яку можна було б назвати гімном українському степові.

Поет прагнув образно простежити історичний шлях України — пройти «по шляху віків» і так усвідомити, куди ж летить нове століття і як буде селитися доля українського народу. Його часом огортали тривожні передчуття нових кривавих збурень, які зачалися в іділічних пейзажах. Як тут не подивуватися здатності поета передбачати майбутнє!

Останньою книжкою Тодоса Осьмачки, надрукованою в радянській Україні, була збірка «Кле-кіт» (Київ, 1929). Вона побачила світ у розпал під-

готовки процесу над українською інтелігенцією. У цій збірці Т. Осьмачка надрукував вірш «Деспотам», де звертається до закутого в ланці працьовитого свого народу, який годують у казармах на заріз і чию працю забирають «розбоем в білий день», передрікає йому падіння «під кригу ланцюгів» і спів «присмаглими губами чужих пісень із городів».

Осьмаччині книжки підтвердили прогноз Сергія Єфремова про нього як про «одну з найнадійніших сил» серед тодішнього літературного молодняку. Після Шевченка він вище за будь-кого іншого підняв у поезії могутній і трагічний образ українського селянства, що було найбільшою рушійною силою революції, а потім стало найбільшою її жертвою. Цій трагедії він надав космічних вимірів.

У Львові Т. Осьмачка видав четверту збірку віршів «Сучасникам» (1943), яка ознаменувала якісно новий етап його творчості. За книжку йому було присуджено премію в сумі 1500 золотих.

Під кінець 1944 року Тодос Осьмачка змушений був емігрувати на Захід. Спочатку оселився в Німеччині, брав участь у розбудові емігрантської літературної організації Мистецький український рух. Видав книжки «Поет», «Китиці часу», «Старший боярин», «План до двору», «Ротонда душогубців», «Із-під світу».

З Німеччини Т. Осьмачка переїхав до США, жив деякий час у Канаді, був у Франції, мандрував Югославією. Влітку 1961 року на одній із вулиць Мюнхена впав від нервового паралічу. Друзі перевезли його літаком до лікарні, що недалеко від

Нью-Йорка. Він творив і на лікарняному ліжку: писав книжку віршів та афоризмів «Людина між свідомістю і природою».

7 вересня 1962 року його не стало.

Усіма забутий і покинутий

Останнім живого бачив його Іван Багрянний — «розбитого паралічем і безпам'ятного, в ліжку витягнутого на весь зріст, суворого, як Данте. Вісіма забутого і покинутого».

На батьківщині видатного українського поета Тодоса Осьмачки в селі Куцівка, що на Смілянщині, відбулася лірично-поетична толока «Хата Осьмачки-2014». Учасниками та гостями заходів стали відомі українські поети, письменники, артисти, громадські активісти, шанувальники українського поетичного слова.

Особисті муки й страждання сам поет за життя пов'язував із фатальною залежністю митця від історичної долі його народу. Тож нині «його народ» запалює у храмі свічки на честь того, хто не боявся говорити правду в очі тим, хто анітрохи не був готовий її слухати. За що й заслужив вигнання.

Та мрією земляків і досі залишається повернення праху Тодоса Осьмачки зі Сполучених Штатів до рідного села. Земляки вірять, у наступні — вже 120-ті роковини його пам'яті — ця мрія здійсниться.

Більш як півстоліття він та його твори були викреслені та заборонені на батьківщині. Вшановуючи пам'ять Тодоса Осьмачки, учасники урочистостей творчість поета називали духовним Майданом. Чи може бути для митця вища оцінка?

ПРАВОПОРЯДОК

Марина СУПРУН
для «Урядового кур'єра»,
Олександр ЛЕПЕТУХА
(фото),
«Урядовий кур'єр»

Ми вирішили з'ясувати, чим живуть і діють київські активісти, які називають себе самообороною району, а для цього напросилися на нічне патрулювання разом з ними. Приблизно о пів на десяту вечора до одного з районних управлінь внутрішніх справ Києва почали з'їжджати транспортні засоби — від величезного джипа і до двомісного мотоцикла. Люди віталися одне з одним, дехто поглядав на нас, не впізнаючи «своїх».

Хто такі і що роблять

В очікуванні «нашого» самооборонівця, з яким було домовлено про зустріч, ми познайомилися майже з усіма. Активіст Олег розповів, хто входить до самооборони району: «Ми просто тутешні жителі. Був період, коли на вулицях панував безлад: і машини палили, і мародерствували. Тоді з-поміж жителів нашої околиці самоорганізувалися люди, які хотіли захистити своє майно».

Зазвичай патрулювання району проходить уночі на особистому транспорті самооборонівців, бензин купують за власний кошт. Майже всі активісти мають форму: «Ми домовилися і купили однакову. Хоч у кого скільки грошей є, той таку і купує», — розповіла Ірина, одягнена в камуфляжний костюм. — Маємо ще нашивки на правому рукаві».

У кожного з них є посвідчення самооборони у вигляді картки. Зброї в активістів немає. З патрулем завжди перебуває один представник правоохоронних органів (3—4 оборонівці й міліціонер). «Перший тиждень ми їздили самі, адже майже всі правоохоронці на якийсь час просто зникли. Даїшники довго не показувалися. А тепер співпрацюємо: затримали вже близько сотні п'яних водіїв», — прокоментував доброволець Ярослав.

Один із патрульних міліціонерів Руслан також поділився враженнями: «У нас виходить добра командна робота, вони нам не заважають. Ми їм усе показуємо, розказуємо і спільними зусиллями допомагаємо людям».

Об'їзд околиць

Наговорившись і надивившись, сідаємо в невелику машину та їдемо на околиці. Зазвичай патрулювання починається близько 21—22 години, адже вдень активісти працюють. Їздять самооборонівці не навантажені: «Існують спеціальні маршрути для кожної з патрульних машин. Їх прокладено по всьому району і пронумеровано. У нас із вами зараз вільний маршрут. Ми не просто їздимо дорогами, а й заїжджаємо в двори — за три місяці вивчили всі

Нічна варта

РЕПОРТАЖ. Журналісти «УК» взяли участь у патрулюванні, щоб дізнатися, як районні загони самооборони столиці допомагають правоохоронцям

Патрулювання триває всю ніч

місця, де можуть збиратися підозрілі особистості. Правопорушення в районі можуть бути будь-які — від встановлення МАФів у нічний час аж до вбивства. Зазвичай закінчуємо патрулювання не раніше 4 години ранку», — розказує в салоні автомобіля координатор Ярослав під гучне тріщання рації.

Під час поїздки пригадуємо передісторію появи самооборони: «На початку лютого на Майдані створено організацію «Самооборона Майдану». Вона не мала юридичного підґрунтя і займалася забезпеченням безпеки Майдану, барикад, людей. Самооборона була поділена на сотні — медичного напрямку та бойові. Узимку в Київ навезли «тітушок», які розселилися в різних районах міста. Мародерство процвітало. Люди в мікрорайонах почали об'єднуватися для самооборони. У перші два дні було багато агресивно налаштованих людей. Наприклад, на Нивках зібралося від 300 до 500 осіб. Спочатку вони займалися тим, що бігали й шукали «тітушок». Яких знаходили — виганяли. Це був важкий період, та потім ажіотаж спав і залишився кістяк активістів», — розповідає Ярослав.

Під час нашого патрулювання ексцесів не було. «Автопатруль із представниками ЗМІ у зв'язку з відсутністю фактів «кіпш» їде з району і бажає всім вдалого патрулювання. Хлопці і дами, удачі всім», — рапортує по рації самооборонівець. У відповідь кризь тріщання чується одне за одним: «Взаємно!», «Дякуємо, що приїхали в гості!», «Всім також доброї ночі, кореспон-

дентам від нас найкращі побажання!»

Чия хата не скраю?

За розмовами непомітно пролітає час, і ми опиняємося біля одного з міліцейських відділків на околиці Києва (маленька халупка без таблички). Побачивши приміщення міліції, чомусь одразу думаю про хату скраю і про людей, які нічого не знають.

Там поряд з автомобілями стоять хлопці

Загальний збір добровольців

Тоновані машини і приховані номери викликають підозру

у формі. Дивляться на нас трохи насторожено, деякі сором'язливо. Ми знайомимося з Леонідом — координатором громадського формування «Нагляд». За його словами, вони займаються тим самим, що й самооборона. Він розповідає, що їхня організація створювалася для того, щоб допомагати міліції, щоб її ніхто не ображав, адже захисників порядку в їхньому районі залишилося не так вже й багато — близько 40%. Нині вони працюють спільно з правоохоронними органами, стежачи, «щоб ніхто не порушував закон».

Один з місцевих активістів розповів історію, як нещодавно патруль зупинив машину, що їхала по тротуару. За кермом виявився суддя Дарницького районного суду, а його товариш, який паркувався поряд на іншій машині (також підпилив), — прокурор Дарницького району.

Втомлені та задоволені, ми попрямували до останнього пункту подорожі — в напрямку одного з блокпостів за містом. Розташування самооборони — між двох барикад із мішків. Біля першої (обличчям до машин) стоять працівник ДАІ та два представники спеціального полку міліції, вони тримають бойову зброю. «Ми для підстраховки правоохоронців та самооборони. У разі збройного нападу маємо чинити збройний опір», — коментує юний міліціонер у бордовому береті Роман. Він розповів, що співпрацюють вони із самообороною в звичайному режимі, допомагають одне одному.

На блокпосту нас прийняли прохолодно. «Ми ето, трошки зайняті», — пробубоніли хлопці, які зупиняли машини для перевірки. Спостерігаючи за їхньою роботою, ми зрозуміли механізм: вони зупиняють надто тоновані або із прихованими номерами транспортні засоби та перевіряють на наявність заборонених предметів. Більшість автомобілістів спокійно дозволяли подивитися машину, були доброзичливими і не чинили спротиву активістам.

Замість висновку

Ми мали змогу оцінити роботу районної самооборони. Можна сказати напевно: це люди, які віддають свій час, сили, кошти, енергію на підтримку правопорядку та законності. Щоправда, виникає логічне питання щодо ефективності нашої міліції. Адже фактично роботу за правоохоронців виконує самооборона на безоплатній основі — така свого роду благодійність. Чи не занадто ми панькаємося з нашими охоронцями порядку? Можливо, зачистка кадрів та зміна керівництва у правоохоронних органах допомогла б цій структурі краще справлятися з обов'язками, а не сподіватися на те, що їхню роботу виконає хтось інший?!

СУСПІЛЬСТВО

Творчість без обмежень

ВИСТАВКА. Люди з особливими потребами продемонстрували свої здібності

Олена ІВАШКО,
«Урядовий кур'єр»

У Миколаєві відбулася перша унікальна виставка творчих робіт людей з інвалідністю. Під час виставки-продажу, яка називалася «Не просимо, а заробляємо», відвідувачі мали змогу побачити й шоу-номери. Захід, що відбувся на центральній вулиці міста, було присвячено Міжнародному дню боротьби за права інвалідів.

Організаторами виступили підприємство інвалідів «Літопис», «Ліга інвалідів з ПОРА «Перемогти себе», БО «Квітка Надії».

Краса перемагає

Головна мета відкритої виставки — показати городянам, що люди з інвалідністю розвинені, талановиті, щирі, вміють радіти життю як ніхто інший. Мав захід і конкретне фінансове спрямування. Упродовж дня збирали кошти на цільову допомогу за трьома напрямками: купівля електричного візка для Миколи Захожого, професійного комп'ютерника з ДЦП, який не може через складність хвороби самостійно пересуватися на звичайному інвалідному візку; видання та розповсюдження унікального календаря в межах проекту «Краса перемагає»,

героїнями якого стали 12 дівчат з інвалідністю; допомога дітям з аутизмом.

На виставці продукти своєї праці представили ПГО «Літопис» (книжки, пазли та розмальовки на християнську тематику для дітей, товари православного призначення, канцтовари, поліграфія), були і творчі роботи працівників цього підприємства (квіти з повітряних кульок, прикраси з полімерних матеріалів, ляльки з текстилю тощо), а також вироби майстринь Миколаєва. Особливою окрасою заходу стали розміщені посеред вулиці фото дівчат, інвалідність яких не затьмарила їхньої неймовірної краси та впевненості у своїх силах.

Під час зйомок з ними працювали професійні фотографи та стилісти, тож красунь не довелося довго вмовляти. Вони із задоволенням позували перед камерами, адже приємно бути у центрі уваги, відчувати себе справжньою моделлю.

— Подивіться на ці фото: проект вийшов дійсно світлим, радісним, життєствердним! — зазначає Ганна Миронюк, керівник «Ліги інвалідів з ПОРА «Перемогти себе». — Ми сподіваємося, що спільними зусиллями знайдемо кошти на видання календаря з цими світ-

Бій фехтувальників на візках відбувався на центральній вулиці Миколаєва

линами. А ще плануємо організувати показ мод, в якому моделями стануть дівчата з інвалідністю.

Вражали своїм виступом глядачів міцні хлопці зі збірної Миколаєва з фехтування на візках, розчулили танцювальними номерами Ганна Миронюк та Катерина Рогатина з партнером Олегом Воловодюком.

Їздити на візку непросто

Утім, життя інвалідів це не тільки творчість або спорт. Те, що для здорових людей елементарно

(приміром, вийти на прогулянку), для людей з обмеженими фізичними можливостями створює чимало перешкод. Перевірити це на собі змогли присутні, коли ведучий запропонував їм проїхати на візках декілька метрів й спробувати кудись заїхати. Виявили бажання народний депутат Микола Жук та директор ПГО «Літопис» Ілля Шполянський. Проте жоден не зміг подолати звичайний бордюр, Ілля навіть ледь не впав із візка.

«Це просто неможливо, — сказав він, оговтувшись після невдалої спроби. —

Ми всі маємо думати про те, щоб кожен день допомагати людям з інвалідністю відчувати себе повноцінними жителями міста, а не лише один чи два рази на рік. І потрібно негайно розв'язувати проблеми з доступністю не на словах, а на ділі. Наше підприємство щодня стикається з перепонами транспортування працівників на роботу, бо майже ніхто з них не може самостійно дістатися до офісу. Ми ініціювали цей захід не лише для того, щоб привернути увагу до людей з обмеженими можливостями, а ще й для того, щоб інваліди не

втрачали віру в себе, у свої сили, бо насправді можливості у них такі необмежені».

Як зазначив директор департаменту праці та соціального захисту населення Сергій Бондаренко, нині триває робота міської влади, спрямована на вирішення питання доступності міської інфраструктури. Цьому допомагають і організації інвалідів, які здійснюють громадський контроль за реалізацією таких заходів. За словами Сергія Миколайовича, на даний момент у місті проживає майже 29 тисяч людей з обмеженими фізичними можливостями, інваліди на візках мешкають у 382 житлових будинках. Для городян з особливими потребами обладнано 514 переходів, 170 бордюрів, встановлено 14 звукових світлофорів, соціальні служби міста придбали два мікроавтобуси, обладнані пристроєм для підйому інвалідних колясок. Утім, існує багато об'єктів, які треба зробити більш доступними. Це — аптеки, поштові та банківські відділення.

Загалом за результатами виставки-продажу до Міжнародного дня боротьби за права інвалідів зібрали понад чотири тисячі гривень на придбання візка для Миколи Захожого.

«Всі вони хочуть мати родину»

Федір ЛЮДНИЙ
для «Урядового кур'єра»

ТУРБОТА. З Юрієм Таланенком ми «двічі знайомі». Свого часу разом працювали в Кам'янській ЗОШ №1. А потім дороги наші розійшлися. Лише через декілька років зустрілися. Розговорилися, і Юрій Дем'янович розповів, що вони з дружиною виховують прийомних дітей. Це окрім двох своїх.

...Теплого сонячного дня відшукую садибу Таланенків по вулиці Будьонного. Добротна огорожа, двоповерховий будинок, гараж, доріжка, вимощена плиткою, а обабіч — ковро з зеленої трави. Відчувається — живуть у цьому будинку хазяйновиті люди.

Знайомимось з дружиною господаря, привітною і симпатичною Наталією Прокопівною, і дітьми.

«Першою у нас з'явилася Аллочка, потім двійнята — Маринка і Саша, за ними два братики, Вітя і Владик. Отак наша сім'я стала великою родиною із статусом. Дитячий будинок сімейного типу — так було на початок січня 2008 року. Потім ми взяли у нашу родину Рому і Наташу Савенків. Діти дуже потерпали від насильства баби і мами. Через деякий час знову дзвінок. З'ясувалося, що у Наташі і Роми є 4-річний братик Владик Єрфан. Ми його

Двері оселі Таланенків залишаються відкритими

взяли, бо розривати дітей з однієї сім'ї не бажано. Коли ми забирали Владика з притулку, нам запропонували ще й дівчинку 9-річну Настю. Це було у 2008 році. Коли привезли її з притулку, дець години через 2—3 ми всі гуртом сіли вечеряти, аж раптом дзвінок. Нам повідомили, що всю нашу родину запрошують у Черкаси для вручення нам легкового автомобіля. Ця звістка у нас викликала велику радість», — розповіли Таланенки.

Відтоді минуло кілька років. Діти знайшли чуйних, добрих і турботливих батьків. І як добре, що Наталія Прокопівна свого часу закінчила Жовтоське педучилище, а Юрій Дем'янович — Черкаський педінститут, факультет фізичного виховання. Це дуже допомагає їм.

— Ми готуємо дітей до самостійного життя, обмінюємося поглядами на різні питання та життєві ситуації, — ділиться Наталія Прокопівна. — І хоч вони ще діти, проте

вміють робити чимало дорослих справ. Сусідські дівчатка і хлопчики, коли дізналися, що наші діти всі вміють готувати різні страви, були дуже здивовані і сказали, що і вони також обов'язково навчаться.

А ще Наталія Прокопівна зауважує:

— Дорогі люди, не бійтеся брати у свої сім'ї вихованців притулків і шкіл-інтернатів. Це хороші діти, всі вони хочуть мати родину. Я жодного разу не пожалкувала про те, що ми взяли десятеро дітей.

Мінсоцполітики вдосконалює систему опіки

Відділ соціально-правових питань
«Урядового кур'єра»

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ. У структурі Мінсоцполітики створено сектор з питань опіки та піклування повнолітніх недієздатних осіб. Про це заявив перший заступник міністра Віталій Мушнін під час виступу на Десятій всеукраїнській нараді на тему «Стан виконання Концепції соціальної адаптації інвалідів з розумовою відсталістю у 2013 році».

За його словами, сектор працюватиме над розв'язанням проблем осіб, які за станом здоров'я не можуть самостійно реалізовувати свої права та виконувати обов'язки. Серед пріоритетних напрямів — вивчення міжнародного досвіду, а також створення необхідної нормативно-правової бази.

«Нині в Україні налічується 26 тисяч повнолітніх недієздатних осіб, а також майже 6 тисяч громадян, дієздатність яких обмежена. Зазначу, що формування і реалізація політики держави щодо опіки та піклування над такими громадянами та їхнього соціального захисту врегульовані певними законодавчими актами. Однак їхні норми й положення переважно загального характеру і мало конкретизовані стосовно таких осіб. Як результат — реалізація цього законодавства супроводжується безліччю проблем», — сказав Віталій Мушнін.

Він зазначив, що першим кроком на шляху до вирішення проблем таких громадян стало внесення відповідних змін до Положення про Мінсоцполітики. Також, за його словами, з метою якнайшвидшого розв'язання проблем повнолітніх осіб з інвалідністю внаслідок психічних та інтелектуальних порушень при Комітеті ВРУ у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів створено відповідну робочу групу. Водночас для забезпечення захисту прав та законних інтересів недієздатних громадян робоча група, що створена в Мін'юсті, також працює над удосконаленням законодавства. Крім того, як повідомила пресслужба Мінсоцполітики, в Україні розпочато запровадження стандартизації соціальних послуг, зокрема послуги представництва інтересів.

Перший заступник міністра сподівається на подальшу співпрацю з громадськими організаціями. Він відзначив Всеукраїнську громадську організацію «Коаліція захисту прав інвалідів та осіб із інтелектуальною недостатністю», яка є партнером Мінсоцполітики упродовж багатьох років.

МЕДИЦИНА

Запорізьким нейрохірургам допомагають 3D-технології

ІННОВАЦІЇ. Вони повертають до життя хворих із роздробленими кістками черепа

Наталія ЗВОРИГІНА,
«Урядовий кур'єр»

Я люблю тебе, мамочко, — звертається до найріднішої людини Христини Вікторівни двадцятирічна Даша Замарова. І від цих простих слів у всіх присутніх у палаті нейрохірургічного відділення Запорізької обласної клінічної лікарні навертаються сльози. Бо коли з дівчиною сталася біда, жоден фахівець не міг гарантувати їй життя.

Даша, успішна студентка Запорізького університету, майбутня перекладачка, постраждала в ДТП 18 січня 2012 року на одній із зупинок. Тоді її буквально вм'яв у кіоск автомобіль, за кермом якого була дуже п'яна жінка. Постраждалу доставили в обласну лікарню у стані останнього ступеня тяжкості. Кістки черепа були роздроблені, у

дівчини констатували множинні відкриті проникаючі поранення головного мозку. Шансів вижити у студентки тоді фактично не було.

Але нейрохірурги обласної лікарні зробили справжнє диво: нині, через два роки після трагедії, Даша не тільки відновила потрібні для самообслуговування функції, а й здатність до вивчення іноземних мов.

Торік у нейрохірургічному відділенні Запорізької обласної клінічної лікарні їй уперше в області провели унікальну операцію — пластику дефекту лобової кістки титановим імплантатом із застосуванням 3D-моделювання. Наша газета тоді розповідала читачам про її успішний результат.

Інноваційну методику для повернення до повноцінного життя пацієнтки застосував головний лікар обласної клінічної лікарні,

дійсний член асоціації нейрохірургів України та Європи, доцент кафедри Запорізького державного медичного університету Сергій Тяглий.

Після трагедії Даша перебувала в комі, потім перенесла чотири операції на відкритому головному мозку. Фактично дівчина наново вчилася дихати, їсти, рухатися, спілкуватися.

Але найбільша заслуга в тому, що Даша повертається до життя, її батьків. Мама Христина Вікторівна цілком присвятила себе доньці. Щодня вона супроводжує її на всі реабілітаційні процедури. Тут і фізіотерапії, й медикаментозне лікування, фізкультура, масажі, а також голкорексотерапія, іпотерапія, гірудотерапія. У графіку щоденних заходів — обов'язкові заняття з логопедом.

Результат вражає: дівчина вже знову вивчає іноземні мови — англійську та французьку.

— Планую все-таки вивчитися на перекладача, — впевнено каже Даша.

І мама її теж певна, що саме так буде.

— Хочу підбадьорити всіх батьків, якщо трапляється горе: не потрібно опускати руки, — радить Христина Замарова. — Маленький шанс — теж великий шанс. Ніколи не відмовляйтеся від дітей, і тоді в них усе вийде!

Обидві, наче подруги, беруться за книжку, щоб підтвердити успіхи Даші у навчанні.

— Ми щиро радіємо за нашу дівчинку — улюбленицю всього нейрохірургічного відділення, — каже Сергій Васильович. — Водночас хочу особливо підкреслити, що операції

із застосуванням титанових імплантатів дуже актуальні.

За словами медика, нині чимало випадків, коли в результаті травм або ж розвитку кісткової патології люди зазнають руйнування кісток черепа. Мимовільне загоєння не забезпечує відновлення кісткових покривів. Виникає «хвороба трепанації черепа». Виходить, єдиним захистом головного мозку залишається шкіра голови. І це робить таких людей дуже вразливими і до негативного атмосферного впливу, і до мимовільних травм. Будь-яке невелике зіткнення вразливого місця із твердою поверхнею може мати фатальні наслідки для такої людини.

Крім того, зіткнення оболонок головного мозку із шкірними покривами

формує шкірно-мозкові рубці, які порушують лікворобмін і спричиняють втрату свідомості.

— У таких ситуаціях єдиним виходом може стати операція з відновлення кісткових структур черепа, зокрема його лобової частини, за допомогою титанових імплантатів, — каже нейрохірург. — З їхньою допомогою вдається не тільки усунути важкий косметичний дефект, а й захистити головний мозок людини від негативного атмосферного впливу і мимовільних механічних травм. Такі операції успішно виконують фахівці відділення нейрохірургії нашої лікарні. За останній рік уже кілька наших пацієнтів отримали шанс на повноцінне життя.

До слова, подібну операцію нещодавно провели медики в Нідерландах.

Маленькі пацієнти створили здорову Україну

РАЗОМ. Волонтери, діти та лікарі об'єдналися для підтримки будівництва нового корпусу «Охматдиту»

Наталія ДОЛИНА,
«Урядовий кур'єр»

Діти зі своїх малюнків-пазлів, що повторюють контури кожної з 24-х областей України, склали єдину країну. Розмір роботи — 2 на 3 метри. Вони подарують її Дитячому фонду ООН ЮНІСЕФ на знак подяки за участь цієї організації в долі лікарні. Інші роботи художників-волонтерів руху «Розумна лікарня» та маленьких пацієнтів демонструвалися нещодавно в «Мистецькому Арсеналі». Цією акцією волонтери, маленькі пацієнти та лікарі хочуть закликати до єдності країни та підкреслити, що «Охматдит» — це лікарня для дітей з усіх куточків країни.

— Немає нічого страшнішого за відчуття безпорадності, коли дитина хворіє. Я заснувала волонтерський проект «Розумна лікарня», щоби привернути увагу до дитячої лікарні «Охматдит». Щоразу, коли ми з волонтерами приходимо до них, їхні очі сяють. Діти набагато сильніші за дорослих, у багатьох невиліковні хвороби, а вони посміхаються, малюють. Вони хочуть бачити нашу країну єдиною та здоровою. А ми, дорослі, маємо створити для них усі можливості для цього, — вважає координатор проекту «Розумна лікарня» Катерина Кардаш.

Як і раніше, тут лікуються діти з Криму.

— Всі вони є громадянами України. Я тішуся тим, що волонтери об'єдналися для підтримки будівництва нового корпусу. Він нам дуже потрібний. До речі, саме з волонтер-

Діти намалювали малюнки, які зображають кожну з 24 областей

ства та меценатства починалася наша лікарня 130 років тому, коли її заснував Терещен-

ко. Держава має знайти фінансування для завершення будівництва нової клініки, адже

ДОВІДКА «УК»

Національна дитяча спеціалізована лікарня «Охматдит» МОЗ України — багатопрофільний лікувально-діагностичний заклад, який надає медичну допомогу дітям з усієї України. Щорічно в стаціонарі лікуються 18 тисяч дітей, близько 20 тисяч отримують невідкладну допомогу в травматологічному пункті лікарні.

З березня 2014 року в Києві працює волонтерський проект «Розумна лікарня», метою якого є привернення уваги влади до проблеми фінансування недобудованого корпусу лікарні «Охматдит». Проект діє в партнерстві з благодійним фондом «Здорові діти України», який відкрито в квітні 2014 року з метою стимулювання створення дитячої лікарні, а саме фінансування будівництва, оснащення й введення в експлуатацію нового лікувально-діагностичного корпусу «Охматдит».

це всеукраїнський проект, те, чим пишатиметься вся країна, — розповідає генеральний директор лікарні «Охматдит» Юрій Гладуш.

— Нині країні складно. Але ми маємо рухатися вперед, щоб життя перемагало. До нас звертаються дуже багато волонтерів та благодійників, які бажать допомогти у створенні нової лікарні, бо будівництво призупинено через брак коштів у бюджеті. Ми сподіваємось, що нова влада вирішить фінансовий бік справи і вже наступного літа в Україні з'явиться омріяна дитяча лікарня, — каже директор державного підприємства «Укрмедпроектбуд» Ірина Коваль.

Не скальпелом єдиним

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

АПАРАТУРА. Судинна хірургія в Івано-Франківській міській центральній клінічній лікарні стрімко розвивається завдяки сучасному діагностичному обладнанню. З комп'ютерним 160-зрізовим томографом лікар може оглянути будь-яку ділянку судин, ще й побачити у 3D-форматі з якісним зображенням кровоплин у режимі реального часу. Високотехнологічна ангиографічна установка забезпечує візуалізацію судин, а коагулометр дає змогу визначити велику кількість показників системи зсідання крові і надати пацієнтові адекватний післяопераційний догляд.

— Ще у 2004 році ми першими в області запровадили спеціальне ультразвукове передопераційне обстеження венозної системи при варикозній хворобі ніг в режимі триплекс, — розповідає головний лікар Тарас Масляк. — Раніше діагностику і операції при цій недугі виконували фактично наосліп. Тепер хірург бачить кожну вену, тримає під контролем роботу її клапанів, рух крові, а отже, може виконати оперативне втручання мінімально травматично.

Перегородом, теж уперше в області, тут застосували лазерну коагуляцію вен, інші ефективні методики лікування варикозної хвороби. Але одним з найбільших своїх досягнень фахівці клініки вважають впровадження анатомічно і функціонально обгрунтованих операцій при судинних мальформаціях — складних патологічних утвореннях. До недавня пацієнти з такою патологією змушені були лікуватися за межами області.

— Пріоритетним напрямом судинної хірургії нашої лікарні можна назвати сучасні методи лікування захворювань артерій, — зазначає судинний хірург вищої категорії Ростислав Сабадош. — Лише за останні півроку в клініці успішно впроваджено 7 нових артеріальних операцій, які зокрема зберігають кінцівки від ампутації. Розпочато оперативне лікування аневризми, щоб запобігти гангрені. Крім того, ми вперше в області виконали комбіновані оперативні втручання, коли одне з них проводять відкритим способом і водночас друге — через прокол судини під контролем ангиографічної установки.

Вагома заслуга клініки — значна кількість операцій на аорті, а також виправлення патологічних змін сонної артерії, при яких підвищується ризик інсульту.

ОСОБИСТОСТІ

Ольга ЛОБАРЧУК
для «Урядового кур'єра»

Він мав Бога в серці і людей у душі до останнього подиху, ставши взірцем душпастирства, пішовши на смерть разом зі своїми двома сотнями вихованців. Євреї назвали Омеляна Ковча Праведником України, поляки — парохом Майданека. Папа Римський Іван Павло II проголосив його Блаженним Священномучеником.

Не знайшлося такої сили на світі, щоб відняла в нього віру і найвищу любов до ближнього. З високо піднятою головою переступив межу життя і смерті в концтаборі Майданек: «Тут бачу Бога, який однаковий для всіх».

Мав особливе благовоління Всевишнього, згадує перемишлянин п. Демко: «Коли прийшли за ним на моє обійстя, де отець Ковч переховувався від переслідувань то однієї, то іншої влади, службовий собака, підібгавши хвоста, втік, повівши за собою служачку в погонах».

Якби така людина, як Омелян Ковч, народилася в іншій державі, сказав голова комітету з ушанування його пам'яті екс-віце-прем'єр-міністр Іван Васюник, то про нього знав би весь світ.

**Він не шукав,
де легше**

Омелян Ковч служив церкві в тяжкі часи руїни. Зазнав переслідування польської, радянської, німецької влади. Арешти, сорок обшуків протягом 1925—1934 років. У 1942-му його заарештували і кинули в тюрму німецької нацисти за доносом одного зі священників, зазначає його родич і дослідник біографії Василь Мацелюх. Ковч під час фашистської окупації Галичини вихрещував євреїв. На допиті в гестапо не заперечував, сказав, що й далі це робитиме, як велить його душпастирський обов'язок.

Отець Омелян у 1919-му став капеланом УГА — мав звання сотника, був польовим духовником Бережанського коша до кінця його існування. Разом із солдатами пережив усі труднощі війни — голод, двічі — тиф. Не помер, тож вважав, що Бог для чогось більшого тримає його на землі. Коли один із поранених вояків опинився на лінії перехресного вогню, розповідає його внучатий небіж Василь Мацелюх, Омелян Ковч поривався його звідти винести. Капелана відмовляли, та він сказав: «Маю досвід і знаю, що солдат на лінії фронту найкраще почувається, коли бачить поруч лікаря і священника».

Так склалося, що два десятиліття праці на парафії в містечку Перемишляни стали своєрідною квінтесенцією його життя і праці. Вони припали на часи польської пацифікації, Другої світової війни та зміни окупаційних режимів.

Серед 5 тисяч населення, згадує старожил Перемишлянин Іван Фуглевич, українці становили майже 20%. Багато з них спольщувалося. Про це з болем написав у книжці «Чому наші від нас тікають» Омелян Ковч: «Тікали від нас, як загублені вівці, упосліджені через віру, мову, національність, не маючи праці, зарібку і духовного берега».

Як свідчать документи Львівського державного історичного архіву 1938 року, Омелян Ковч належав до Українського національно-демократичного об'єднання в Галичині і був, як опосередковано зазначається, начебто головою підпільного проводу

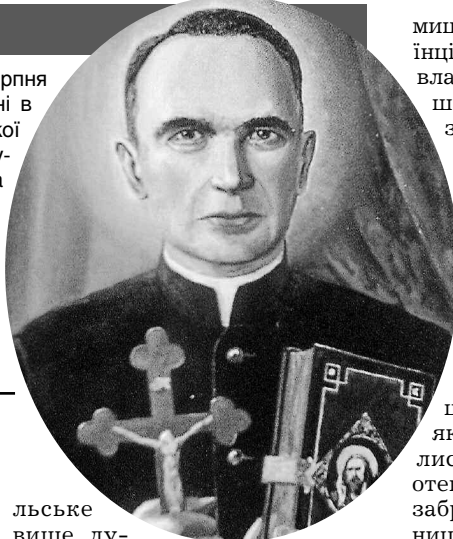

У Майданеку він бачив Бога

**ПРАВЕДНИК.
Цього року —
130-річчя
з дня народження
і 70-річчя смерті
Блаженного
священномученика
Омеляна Ковча**

ДОСЬЄ «УК»

Омелян КОВЧ. Народився 20 серпня 1884 року в с. Космач на Гуцульщині в сім'ї пароха. Після закінчення Львівської гімназії навчався в Римському колегіумі Сергія і Вакха. Був священником на Галичині, капеланом УГА, громадським діячем в справах української нації. Загинув у березні 1944 року в концтаборі Майданек, виконуючи душпастирський обов'язок перед тисячами в'язнів різних національностей.

ОУН у Перемишлянському повіті. Кажуть і нині старожили з польських родин, коли йшли на скаргу до отця Ковча, його слово для українців було законом.

Він навчав парафіян Божих і загальнолюдських цінностей. У проповідях закликав «не бути тим Іваном, до якого прийшли чужі в гості і посували його у власній хаті, поки з хати не випхали», але й не бешкетувати на сусідських подвір'ях. У час розпаду колишньої Речі Посполитої дехто спробував помститися за приниження українців польській владі на сусідах. Отець Ковч у проповіді скрушно сказав: «Я думаю, що виховував вас добрими християнами, а тепер мені соромно за такі вчинки, які ганьблять нас перед Богом». Наступного дня все, що забрали, розповідають старожили Перемишляни і сусіднього села Коросно, було повернуто господарям.

За таким його словом-законом стояли десятиліття сподвижницької праці. В містечку, згадує Іван Фуглевич, стараннями отця Ковча створено церковний комітет. Його очолював лікар Сахно. Бідні українці збирали гроші й збудували Народний дім, який служить і досі культурною установою. Було де зібратися на раду і театральні вистави. Організували українські кооперативи. На це надсилали кошти навіть ті, хто виїжджав на заробітки за кордон. Священникові вірили.

Зі створеного отцем Ковчем церковного комітету постало в місті товариство «Просвіта». Тепер, додає пан Фуглевич, «наші вже не йшли від нас», а по-

мишляни. Роками просили українці на це дозволу в польській владі і, хоч їх у селі була більшість, діяв тільки костел. Отця заарештували, та церкву згодом освятили і передали Унівському монастирю. В Сиворогах діє й досі цей український храм.

В обороні упосліджених

Як згадує візник і перемишлянський дяк п. Мишолівський, поверталися вони якось із похорону, де залишилися діти сиротами. Раптом отець каже «Повертаймо» — й забрав дітей: дівчинку — ровесницю своєї доньки у свою сім'ю. Хлопчиків прилаштував у сиротинець.

Як людину освічену (а знав він кілька мов, зокрема німецьку), згадує колишній працівник уряду УНР, в часи війни бургомістр Перемишлянин Михайло Шкільняк, Омелян Ковч призначили повітовим старостою. Це, однак, не завадило йому бути справедливим до дій окупантів. Охрещував, якщо до нього зверталися, сотні євреїв. Це не давало їм індульгенції від смерті й гетто. Та коли про це йому сказав син Мирон, що вчився на священника, застерігаючи від ризику, батько відповів синові: «Я радю з твого вибору бути священником, але, на жаль, ти ще не розумієш свого священничого покликання, тому залиш семінарію».

Коли гестапівці зігнали євреїв у перемишлянську синагогу, зачинили і підпалили її, люди прибігли по допомогу до отця Омеляна. Він кинувся до оточеної конвою єврейської святині, скомандував чистою німецькою

ПРЯМА МОВА

**Олександр ЗОЗУЛЯ,
міський голова Перемишлян:**

— Про наш райцентр із семитисячним населенням заговорили в країні й у світі. Перемишляни стали впізнаваними. У нашому містечку здорове довкілля, працюємо над тим, щоб бути морально чистими, як того прагнув отець Омелян Ковч. Маємо надію, що релігійний туризм допоможе розвинути тут сучасну інфраструктуру, стане рушієм нових соціальних проєктів.

ДОВІДКА «УК»

У 1999 році Єврейська рада України присвоїла о. Омеляну Ковчу звання Праведник України. Через два роки під час душпастирського візиту в Україну Папа Римський Іван Павло II проголосив його Блаженним Священномучеником. Українська греко-католицька церква — Покровителем греко-католицьких священників.

Засновано відзнаку імені Омеляна Ковча, якою нагороджують представників різних народів за внесок у діалог культур, розвиток екуменічного руху, особисту жертвовність у праці та благодійність. Деякі громадські організації України клопочуться про присвоєння йому звання Праведника світу.

воякам покинути те місце, що вони від несподіванки й зробили, а сам, стверджує Іван Фуглевич, кинувся в палаючу споруду і виніс із вогню на своїх плечах рабина з Белза.

У мемуарах «За Божі правди і людські права», виданих у Канаді, донька Анна-Марія Ковч-Баран стверджує, що Омелян Ковч писав лист до Гітлера щодо захисту євреїв. «Написано «з нами Бог», а що робите?» — питав отець у ляндромісаріаті. Ходив туди з протестом, побачивши, як у трудовому таборі єврейські жінки виконують непосильну працю. Жителька Перемишляни Бойко, яка, кажуть, працювала в Куровичах в офіцерській ідальні, застерігала отця через вірних людей, що німці ним невдоволені. Та він не звертав уваги. Поїхав до сусіднього Золочева і виступав на суді, захищаючи українських хлопців, яких судили за справи політичні, потім знову подався до Курович.

Того дня він вже додому не повернувся. Його заарештувало гестапо. 1942-го його кинули у львівську тюрму на Лонцького, в серпні 1943-го перевезли в концтабір Майданек. Від катувань, згадують очевидці, розірвана ряса ледь трималася на його закривавлених плечах.

Стараннями родини і митрополита Шептицького мав змогу врятуватися. «Розумію, — писав своїм рідним, — що ви клопочесь про моє визволення. Але я прошу вас не робити нічого. Учора вони вбили тут 50 чоловік. Якщо не буду тут, то хто допоможе їм перейти ці страждання? Тепер вони йдуть із піднятими догори головами, залишаючи свої гріхи позаду себе. І так вони переходять міст вічності. Я дякую Богові за його доброту до мене. Окрім неба, це єдине місце, де я хотів би перебувати. Тут ми всі рівні: поляки, євреї, українці, росіяни, латиші та естонці. З усіх присутніх тільки я священник. Тут бачу Бога, який однаковий для всіх, незалежно від релігійних відмінностей. Коли я відправляю службу Богу, всі вони моляться. Дякую Богові тисячу разів на день за те, що Він послав мене сюди».

У березні 1944-го в'язень 2399 помер від флегмони ноги, його спалили в газовій камері Майданека.

У 2008 році в музеї концтабору Майданек «пароху Майданека» о. Омеляну Ковчу встановлено гранітний обеліск із меморіальною дошкою, названо вулицю його іменем у польському місті Любліні. Через 4 роки відбулася всеукраїнська проща за участі 900 священників до містечка Перемишляни і відкриття тут пам'ятника душпастирєві. Цього року у травні відбудеться третя міжнародна проща.

ДОКУМЕНТИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про делегацію України для участі
у Третіх відкритих консультаціях
з обговорення проекту Міжнародного
кодексу поведінки в космосі

Відповідно до пункту 3 частини першої статті 106 та статті 112 Конституції України:

1. Утворити делегацію України для участі у Третіх відкритих консультаціях з обговорення проекту Міжнародного кодексу поведінки в космосі (26 — 30 травня 2014 року, м.Люксембург, Велике Герцогство Люксембург) у такому складі:

АЛЕКСЄЄВ — Голова Державного космічного агентства України, глава делегації
Юрій Сергійович АТАМАНЕНКО — начальник управління міжнародних зв'язків Державного космічного агентства України
Борис Анатолійович РЕДЧИЦЬ — головний спеціаліст відділу контролю міжнародних зобов'язань управління міжнародних зв'язків Державного космічного агентства України.
Наталія Євгенівна

Дозволити главі делегації вносити за погодженням із Міністерством закордонних справ України зміни до персонального складу делегації.

2. Державному космічному агентству України затвердити за погодженням із Міністерством закордонних справ України вказівки делегації України для участі у Третіх відкритих консультаціях з обговорення проекту Міжнародного кодексу поведінки в космосі.

Виконуючий обов'язки Президента України,
Голова Верховної Ради України О. ТУРЧИНОВ

м. Київ
20 травня 2014 року
№ 875/2014-рп

МІНІСТЕРСТВО ДОХОДІВ І ЗБОРІВ УКРАЇНИ
РОЗ'ЯСНЮЄ ТА ІНФОРМУЄ

Застосування валютних курсів
при нарахуванні митних
платежів

Законом України від 10.04.2014 р. № 1200—VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо усунення окремих неузгодженостей норм законодавства» розділ I Податкового кодексу України доповнено статтею 39¹ «Особливості застосування валютних курсів при нарахуванні митних платежів» такого змісту «Для цілей визначення податкових зобов'язань зі сплати митних платежів застосовується офіційний курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня подання митної декларації, а у разі, якщо митна декларація не подається, — дня визначення податкових зобов'язань».

Також Законом №1200 внесено зміни до статті 191 ПКУ, згідно з якими при визначенні бази оподаткування ПДВ для товарів, що ввозяться на митну територію України (в тому числі у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі), перерахунок іноземної валюти у валюті України здійснюється за курсом валюти, визначеним відповідно до статті 39¹ ПКУ.

Нагадаємо, що Закон № 1200 набув чинності 19 квітня 2014 року.

Заповнення платіжних
документів

Наказом Міністерства доходів і зборів України № 609 від 22.10.2013 р. затверджено Порядок заповнення документів на пере-

каз у разі сплати (стягнення) податків, зборів, митних платежів, єдиного внеску, здійснення бюджетного відшкодування податку на додану вартість, повернення помилково або надміру зарахованих коштів.

Наразі, як зазначено в Алгоритмі заповнення поля «Призначення платежу», в полі № 3 вказуються відповідні реквізити:

- код ЄДРПОУ платника податку (у разі здійснення юрособою сплати за відокремлений підрозділ друкується код за ЄДРПОУ відокремленого підрозділу, за який здійснюється така сплата);

- реєстраційний номер облікової картки платника податків — фізособи або серія та номер паспорта громадянина України (у разі відмови від реєстраційного номера);

- реєстраційний (обліковий) номер платника податків, який присвоюється Міндоходів.

Варто зазначити, що при заповненні полів не допускаються пропуски (пробіли) між словами та службовими знаками.

Головне управління Міндоходів у м. Києві

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА УКРАЇНА

СПРАВА «ТАРАСОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE TARASOV v. UKRAINE)
(Заява № 17416/03)

Стислий виклад рішення від 31 жовтня 2013 року

13 січня 2000 року заявника затримали працівники відділу по боротьбі з організованою злочинністю м. Макіївки і тримали його під вартою до 25 січня 2000 року. Заявник скаржився на те, що за цей час під час допиту працівники міліції неодноразово жорстоко били, душили його та пропускати електричний струм через його геніталії. Його допитали про крадіжку автомобіля, в якій він зізнався. Він також зізнався в участі у розбійному нападі.

15 січня 2000 року слідчий порушив щодо заявника кримінальну справу за крадіжку із гаражу, крадіжку кольорових металів та замах на розбій. Під час судових засідань заявник стверджував, що його зізнання було отримане від нього під примусом, зокрема, що його били та жорстоко поводитися працівники міліції, які і примусили його зізнатися.

25 травня 2000 року прокуратура міста Макіївки допитала причетних лікарів та працівників міліції та відмовила у порушенні кримінальної справи за фактом стверджуваного жорстокого поводження, вважаючи, що не можливо поза розумним сумнівом встановити, що працівники міліції жорстоко поводитися із заявником.

Протягом всього провадження заявник скаржився на погане самопочуття, а на кілька судових засідань його dopravляли каретою швидкої допомоги, де він увесь час перебував на ношах.

Гірницький районний суд м. Макіївки визнав заявника та декількох інших осіб винними у крадіжці та розбої. Заявник оскаржив рішення, проте суд першої інстанції залишив апеляційні скарги заявника без розгляду через недотримання ним процесуальних формальностей, а Верховний Суд України відхилив скарги заявника як безпідставні.

Кілька разів під час провадження, а востаннє — 15 червня 2005 року, прокуратура виносила постанови про відмову в порушенні кримінальної справи щодо працівників органів внутрішніх справ за відсутністю в їх діях складу злочину.

До Європейського суду з прав людини заявник скаржився за статтею 3 Конвенції на жорстоке поводження з боку працівників міліції та що його скарги не були належним чином розслідувані. Також заявник скаржився за пунктами 1 та 3 статті 6 Конвенції на те, що його засудження великою мірою базувалося на показаннях заявника щодо себе, отриманих від нього в результаті жорстокого поводження та за відсутності захисника, а також, що його примусили з'явитися до суду першої інстанції, не зважаючи на поганий стан його здоров'я та, що до суду не були викликані важливі свідки.

Європейський суд встановив порушення статті 3 Конвенції, оскільки Уряд не надав правдоподібного пояснення ушкодженню заявника під час тримання його під вартою, а саме такий обов'язок покладається на державу, під контролем якої перебуває особа. Відповідно, Європейський суд вказав, що з урахуванням серйозності уш-

коджень заявника поводження з ним може кваліфікуватися як катування в порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції.

Європейський суд також встановив, що національні органи не виконали свій обов'язок провести ефективне розслідування скарг заявника на жорстоке поводження, оскільки первинне розслідування за скаргами заявника було неповним і цей недолік не був виправлений самими національними органами, а тому було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

Європейський суд встановив порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо права заявника не свідчити проти себе з огляду на те, що висновки щодо катування заявника працівниками міліції та порушення його права на захист, а також засудження національними судами заявника на основі його зізнань скомпрометували докази в цілому у кримінальному провадженні та зробили провадження несправедливим.

Європейський суд також встановив порушення пункту 1 та підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції у зв'язку з порушенням права заявника на захист, оскільки на початкових стадіях провадження заявник відмовився від юридичної допомоги за сумнівних обставин і скаржився на жорстоке з ним поводження працівниками міліції, що державою не було спростовано.

Європейський суд встановив порушення пункту 1 та підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції щодо здатності заявника ефективно брати участь у судовому розгляді його справи 21 грудня 2001 року, оскільки погіршення його здоров'я було несумісним з принципом рівності сторін провадження та серйозно послабило його право захищати себе особисто.

Розглянувши інші скарги заявника, Європейський суд не знайшов порушення відповідних положень Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скарги за статтями 3 та 6 Конвенції прийнятними, а решту скарг у заяві — неприйнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення матеріального аспекту статті 3 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції;

4. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції щодо права заявника не свідчити проти себе;

5. *Постановляє*, що не було порушення підпункту «b» пункту 3 статті 6 Конвенції в частині права заявника на адекватний час та можливість для підготовки свого захисту;

6. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 та підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції щодо права заявника на захист;

7. *Постановляє*, що було порушення пункту 1 та підпункту «с» пункту 3 статті 6 Конвенції щодо здатності заявника ефективно брати участь у судовому розгляді його справи 21 грудня 2001 року;

8. *Постановляє*, що не було порушення пункту 1 та підпункту «d» пункту 3 статті 6 Конвенції;

9. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців з дати, коли це рішення набуде статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна сплатити заявникові нижченаведені суми, які мають бути конвертовані у національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 27 000 (двадцять сім тисяч) євро відшкодування моральної шкоди, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватися;

(ii) 3014 (три тисячі чотирнадцять) євро компенсації судових та інших витрат, разом з будь-якими податками, що можуть нараховуватися;

(b) зі спливом зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей періоді до якої має бути додано три відсоткові пункти.

10. *Відхиляє* решту вимог заявника щодо справедливої сатисфакції.

Інформацію надано Урядовим уповноваженим у справах Європейського суду з прав людини

реклама оголошення виклики до суду реклама оголошення виклики до суду

Офіційне повідомлення
ПАТ «Укртелеком»
ПАТ Укртелеком з 01 червня 2014 року вводить в дію тариф на тимчасове припинення надання послуги доступу до мережі Інтернет за технологією ADSL (послуга «ОГО!») для окремих категорій абонентів. Детальну інформацію про тариф розміщено на сайті www.ukrtelecom.ua.
Отримати інформацію можна також і за телефоном Контакт-центру 0-800-506-800.

Повідомлення
ПАТ «Укртелеком»
З 1 червня 2014 року вступають в дію тарифи ПАТ «Укртелеком» на послуги Дата-центру.
Детальну інформацію про тарифи розміщено на сайті www.dc.ukrtelecom.ua.
Отримати інформацію можна також і за телефоном Контакт-центру 0-800-506-806.

Оголошення про проведення аукціону з продажу нафти та газового конденсату на базі
ПрАТ «УМБЕ»
27.05.2014р. о 12-00 за адресою: м.Київ, вул. Межигірська, 1, ПрАТ «Українська міжбанківська валютна біржа» відбудеться аукціон №188-189 з продажу енергоресурсів, які підлягають реалізації згідно Постанови КМУ №1064 від 03.10.2011р. Дод. інформація: тел. (8-044) 461-54-39. Інформаційне повідомлення стосовно умов участі, найменування родовищ, обсяг, стартові ціни, кількості лотів, умов постачання та більш детальної інформації, а також інформація про можливі додаткові зміни буде розміщено на сайті біржі окремо: <http://www.uice.com.ua/>

Політична партія «Економічна платформа»
(ЄДРПОУ 33306612)
оголошує про проведення 7-го З'їзду Партії.
Засідання З'їзду відбудеться 10 червня 2014 року за адресою: м. Київ, вул. Прорізна, буд. 18/1г, Конференц-центр «Бельгравія». Початок реєстрації — о 10:00, початок роботи — об 11:00. При собі делегатам мати оригінали протоколів обласних партійних організацій про підтвердження повноважень та документ, що посвідчує особу.

ТБ «РЕСУРС-ІНФОРМ» (код 35600466) повідомляє, що повторний аукціон з продажу майна банкрута ТОВ «ВАЛКІВСЬКИЙ ЗАВОД ПРОДОВІВАРІВ «ГАЛС» (63002, Харківська обл., м. Валки, пр-т Леніна, 10, код 23324461), призначений на 19 травня 2014 р. о 10.00 год. за адресою: м. Харків, вул. Ключківська, буд. 111, корпус А, оф. 4, визнаний таким, що не відбувся з причини відсутності заяв на участь в аукціоні. Одночасно ТБ «РЕСУРС-ІНФОРМ» оголошує про проведення 23 червня 2014 р. о 10.00 год. за адресою: м. Харків, вул. Ключківська, буд. 111, корпус А, оф. 4, другого повторного аукціону з продажу майна ТОВ «ВАЛКІВСЬКИЙ ЗАВОД ПРОДОВІВАРІВ «ГАЛС» (Харківська обл., м. Валки, пр-т Леніна, 10, код 23324461) з можливістю зниження початкової вартості, а саме: лот №1: цілісний майновий комплекс заг.пл. 2786,5 кв.м, адрес: Харківська обл., м. Валки, пр-т Леніна, 10 (нерухомість, автотранспорт, обладнання). Початкова вартість 1 992 546,27 грн. Детальну інформацію щодо майна та умов участі в аукціоні можна отримати на сайті: <http://resurs-inform.com.ua/> або за тел.: (057) 701-49-07.

Ковпаківський райсуд м. Суми викликає відповідача Молібога Максима Сергійовича в судові засідання для розгляду цивільної справи № 592/3230/14-ц, провадження 2/592/1146/14 за позовом ПАТ КБ «ПриватБанк» до Молібога Максима Сергійовича про стягнення заборгованості.
Розгляд справи відбудеться о 15 год. 30 хв. 25 червня 2014 року в приміщенні Ковпаківського райсуду м. Суми за адресою: м. Суми, вул. Першотравнева, 12, зал судового засідання № 8.
У разі неявки відповідача Молібога М. С. справа буде розглянута у його відсутність за наявними матеріалами.
Суддя А. М. Алфьоров

Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує КОНКУРС на заміщення вакантної посади ректора Львівського національного університету ветеринарної медицини та біотехнологій ім. С.З. Гжицького
У конкурсі можуть брати участь громадяни України, які вільно володіють українською мовою, мають вчене звання професора, науковий ступінь доктора або кандидата наук, стаж науково-педагогічної діяльності не менше десяти років.
Термін подання заяв — два тижні з дня опублікування оголошення.
Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають такі документи: заяву, особовий листок з обліку кадрів, фотокартку, автобіографію, копії документів про вищу освіту, науковий ступінь, атестат про вчене звання, список наукових праць, копію трудової книжки та копію з паспорту, де вказано громадянство України, завірених у встановленому порядку.
Документи надсилати на адресу: 01001, м.Київ-1, вул. Хрещатик 24, Мінагрополітики України.

Подільський районний суд м. Києва повідомляє, що цивільна справа за позовом ПАТ «Державний ощадний банк» до Кидисюк О.П. про відшкодування шкоди, призначено до розгляду на 30.05.2014 року на 10 год. 00 хв. в приміщенні суду (м. Київ, вул. Хорива, буд. 21, каб. 10), **під головуванням судді Трегубенко Л.О.**
Кидисюк О.П. (останнє відоме місце реєстрації: 01001, м. Київ, вул. Електриків, 33) викликається в якості відповідача, у випадку повторної неявки до суду відповідача без поважної причини справу буде розглянуто за його відсутності.

Роздільнянський районний суд Одеської області викликає в судові засідання Караман Людмилу Дмитрівну, 04.03.1961 року народження, у цивільній справі за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Вердикт Фінанс» до Караман Людмили Дмитрівни про звернення стягнення на предмет застави. Судове засідання відбудеться 27.05.2014 року о 09:00 годині в приміщенні Роздільнянського районного суду Одеської області за адресою: Одеська область, м. Роздільна, вул.Леніна, 37-А. У випадку вашої неявки в судові засідання цивільна справа буде розглянута без вашої присутності.
Суддя С. І. Гринчак

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що розгляд справи за цивільним позовом Заєць В.А. до ТОВ Кволітас про визнання оцінки предмету застави недійсним, призначений до розгляду на 27 травня 2014 року о 15 год. 30 хв. у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Білоруська, 13, каб. 2.
Суддя І. В. Фролова

Втрачені судові реєстраційні документи на судно «Київський Версаль», оформлені на власника ТОВ «Профі Люкс», а саме: свідоцтво про право власності та свідоцтво про право плавання під Державним прапором України, **вважати недійсними.**

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

ФОТОФАКТ

КРАПЛІ НА КВІТАХ. Аномальний травень геть сплутав карту цвітіння більшості дерев та кущів — практично одночасно забувало все. Зокрема, у столиці нагадали про себе тополі, які зазвичай пускають пух у червні. «На повні груди» квітнуть акація, черемшина, магнолія. Ба, навіть липа вже викинула суцвіття. Утім, і першовідкривач травня бузок ще не здав остаточно своїх позицій: він вис-

тояв спеку і мужньо витримує дощ за дощем. Не бояться кущі і громовиці, адже принаймні ті, які у Ботанічному саду ім. Миколи Гришка, відчують святе заступництво Видубицького монастиря. А ще після дощу цієї пори майже завжди буває веселка — не лише велика у півнеба, як міст через Дніпро, а й безліч малесеньких — у кожній краплині, що затрималася на квітах і листі.

Дзвіночки додзвонились до рекорду

Олександр ВЕРТИЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

ОСЬ ТАК! Цими днями представники Книги рекордів України внесли до реєстру унікальну колекцію дзвоників, яка належить жителю гетьманського Глухова Сумської області Ірині Колтаковій. Її голосисте зібрання налічує 1603 примірники, що походять з 61 країни. З них 1410 — сувенірні, решта —

Так, перший дзвінок «продзвенів» 14 років тому, коли Ірина перебувала в Болгарії. Згодом до її захоплення долучилися чоловік Володимир і обидва сини Фелікс та Микола (до слова, Колтакови — спортивна сім'я: всі мають вагомі рекорди, нагороди і титули).

З роками знайомі, друзі, сусіди теж почали дарувати дзвіночки — з металу, скла, пластику і навіть бісеру,

Колекція «мовчить» до пори до часу

дугові, дверні, рибальські, шкільні, сигнальні, викличні та інші, виготовлені в XIX—XXI століттях.

Побачивши колекцію, важко стримати захоплення і подив. Адже Ірина Семенівна не просто механічно збирала ці маленькі дзвінки дива, а підготувала обсяговий різноплановий каталог. У ньому максимальна інформація про кожен екземпляр, починаючи від матеріалу і місця й часу придбання, закінчуючи призначенням і особливостями використання.

хвойних гілочок та... шоколаду. Серед добровільних помічників — відомий біатлоніст Сергій Седнев, який долучив колег по збірній України Оксану Яковлеву та Віту Семеренко. Буваючи на змаганнях у різних країнах, вони не забували надсилати звітні бандеролі на глухівську адресу.

Є в колекції дарунки від доньки видатного волейболіста уродженця Глухівщини Костянтина Реви Олени Смолиної, яка надсилала і привозила їх із Москви та багатьох

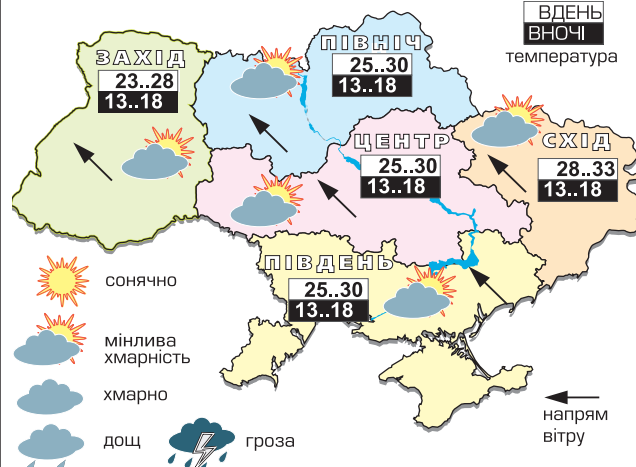
Ірина Колтакова з рекордним дипломом

інших російських міст, відомої у минулому гімнастки, диктора стадіону «Динамо» Олени Гуц, журналістів, учителів, художників, пенсіонерів, окремих трудових колективів. Деякі дзвіночки майстри ви-

готували спеціально для колекції Ірини Колтакової.

Як переконана дзвінкова рекордсменка, вона не зупиниться на досягнутому, а й надалі поповнюватиме унікальну колекцію.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 24 ТРАВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+13+18	+25+30	Черкаська	+13 +18	+26 +31
Житомирська	+12+17	+25+30	Кіровоградська	+13 +18	+25 +30
Чернігівська	+13+18	+27+32	Полтавська	+13 +18	+27 +32
Сумська	+13+18	+28+33	Дніпропетровська	+13 +18	+27 +32
Закарпатська	+13+18	+25+30	Одеська	+13 +18	+25 +30
Рівненська	+12+17	+25+30	Миколаївська	+13 +18	+26 +31
Львівська	+11+16	+23+28	Херсонська	+13 +18	+25 +30
Івано-Франківська	+11+16	+22+27	Запорізька	+13 +18	+26 +31
Волинська	+11+16	+25+30	Харківська	+13 +18	+28 +33
Хмельницька	+13+18	+25+30	Донецька	+13 +18	+28 +33
Чернівецька	+10+15	+23+28	Луганська	+13 +18	+28 +33
Тернопільська	+12+17	+24+29	Крим	+13 +18	+25 +30
Вінницька	+12+17	+25+30	Київ	+16 +18	+26 +28

Укргідрометцентр

Фото в обмін на цукерку

Світлана ІСАЧЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ДОБРІ ЛЮДИ. Незвична мистецька виставка просто неба відбулася днями в центрі Івано-Франківська: активісти не лише долучили краян до прекрасного, а й зібрали солодоші для дітей з місцевого сиротинця.

На білизняному мотузку між деревами на пішохідній «стометрівці» розвісили гарні сюжетні фото, дотепні дружні карикатури, зокрема й на відомих політиків. Кожний охочий міг зняти вподобану мистецьку роботу і забрати собі на добру згадку. Щоправда, з однією умовою: на її місце повісити цукерку чи шоколадку. Потім молоді активісти, що zorganizували цю акцію, передали солодоші вихованцям місцевого дитячого будинку.

Мистецьку благодійну «Сушку», а вона відбулася в Івано-Франківську вперше, ініціювали студенти з Медичної фундації Прикарпаття за підтримки департаменту освіти, науки, сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації. Свої роботи на ній представили івано-франківські та львівські фотографи, художники й карикатуристи.

Замість світлин на мотузці, що презентувала незвичну виставку, з'явилися солодоші для діток-сиріт

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — Сергій БРАГА
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО
Відповідальний секретар Іван ГРОМ'ЯК

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: 01008, Київ, вул. Садова, 1
Телефон для довідок: 253-12-95.
Телефони відділу реклами: 253-55-09,
факс: 230-06-71, e-mail: adv@ukecc.com.ua
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 35500. Тираж 32038

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодавці.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мегі-Поліграф»,
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua